

Sozd Gorenje v prvem polletju

Pogoji gospodarjenja morajo biti znani vnaprej

Ena izmed ustaljenih oblik obveščanja javnosti o sozdu Gorenje so redne novinarske konference, na katerih govorijo o aktualnih vprašanih gospodarjenja. Tudi zadnji tork so povabili novinarje na obisk v Gorenje in jih seznanili s poslovanjem v prvem polletju letos in z izglede do konca leta.

Poslovanje v prvem polletju so končali relativno uspešno, kajti kljub vsem težavam takšnih rezultatov niso pričakovali. Vendar pa so lahko ti rezultati, kot poudarjajo, kratkotrajni, če ne bodo pravočasno znani vsi pogoji gospodarjenja. V izvozu se je sozd Gorenje uveljavilo na samem vrhu slovenskih izvoznikov, saj so na drugem mestu. V prvem polletju je izvoz dosegel vrednost 1,37 milijarde dinarjev oziroma 65,2 milijona dolarjev. To je 40 odstotkov načrtovanega za letošnje leto. V primerjavi s šestimi meseci lani so izvoz povečali kar za 63 odstotkov, medtem ko se je uvoz gibal znatno počasneje, saj znaša njegova porast nekaj manj kot 13 odstotkov. Indeks povečanja izvoza je seveda zelo visok, tudi na račun nekoliko slabših izvoznih dosežkov v primerjalnem obdobju lani. V Gorenju namenjajo kar največjo skrb pokrivanju uvoza z izvozom. V letošnjem prvem polletju so dosegli faktor 1,24, kar pomeni, da so izvozno aktivni. Vendar pa tako visokega povečanja izvoza ne bodo mogli zadržati do konca leta. Načrtujejo, da bodo v dvanajstih mesecih letos izvozili za 140 milijonov dolarjev izdelkov, ali za 32 odstotkov več kot lani. Kar dobrih 80 odstotkov vseh izdelkov bodo prodali na konvertibilno področje. V prvem polletju so izvažali na 41 tržišč oziroma na vseh pet celin, največ pa še vedno v ZR Nemčijo. Zaradi neradne oskrbe z materialom pa je bil njihov izvoz za 8 milijonov dolarjev manjši, kot pa so imeli naročil.

SICER PA, KAKO SO SPLOH GOSPODARILI V SOZDU GORENJE V PRVIH ŠESTIH MESECIH LETOS?

Zaradi velikih motenj oziroma težav v preskrbi z materiali je bila proizvodnja v šestih mesecih letos za osem odstotkov nižja od načrtovane. To pomanjkanje materialov in delov je bilo nekajkrat takšno, da so morali proizvodnjo povsem ustaviti in so tako izgubili kar 120 tisoč delovnih ur, ki pa jih kljub delu v prostih sobotah in z drugimi stabilizacijskimi prizadevanji niso mogli nadoknaditi. Celotnega prihodka so dosegli 13,384 milijonov din, kar je za 23 odstotkov več kot v prvem polletju lani in 48 odstotkov načrtovanega v tem letu. Dohodek so povečali za 32 odstotkov (dosegli so 44 odstotkov načrtovanega). Nekoliko ugodnejša je bila rast dohodka (indeks 132), saj je porast porabljenih sredstev v prvem polletju nekoliko zaostajala za rastjo celotnega prihodka. Zaradi velike rasti obresti (indeks 225), pa je čisti dohodek nižji. Povečal se je za 25 odstotkov. Akumulacija je

dosegla 40 odstotkov načrtovane, v primerjavi z enakim obdobjem lani pa se je povečala za 81 odstotkov.

V posameznih delovnih organizacijah Gorenje je bila v zadnjih letih prisotna dokaj močna stopnja zaposlovanja, v tem letu pa beležijo precejšnjo umirjenost, saj se je povečala le za dva odstotka. Poprečni mesečni dohodek zaposlovanja, v tem letu pa beležijo precejšnjo umirjenost, saj se je povečala le za dva odstotka. Poprečni mesečni dohodek na zaposlenega je znašal v sozdu Gorenje v prvem polletju 7188 dinarjev in je za 18 odstotkov večji kot v enakem obdobju lani, kar kaže na stabilizacijsko obnašanje, saj so osebni dohodki zaostajali za rastjo dohodka. V prvih šestih letih je približno 2,6 milijonov dinarjev. Z izgubo sta poslovala lesna industrija Glin Nazarje—tozd Iverna in delovna organizacija FTU Sombor. V prvi je znašala izguba 3,495 milijonov dinarjev, v drugi pa 4,42 milijonov dinarjev.

V Gorenju poudarjajo, da morata biti za uresničitev njihovih obveznosti v drugem polletju izpolnjena predvsem dva osnovna pogoja. Urediti je treba ekonomske odnose naše republike s tujino, in sicer je treba devizni sistem urediti tako, da bo selektiven in ne takšen kot doslej, ko ukrepi niso bili prilagojeni izvozno usmerjenim delovnim organizacijam, ampak obratno. Drugo vprašanje pa je ureditev cen. Kljub njihovi zamrznitvi v začetku junija so zahteve dobaviteljev surovin po povišanju enake kot pred zamrznitvijo, argumenti za povišanje pa majavi. Skratka, uresničiti bi morali takšne dohodkovne odnose, kjer v celotni dohodkovni verigi posameznik ni podpriznan in kjer jim vloženo fizično in umsko delo merjeno s produktivnostjo daje v vsaki fazi te verige svetovno konkurenčen proizvod. Kajti v Gorenju so prepričani, da se tudi v težkih pogojih da dobro gospodariti, vendar morajo biti pogoji gospodarjenja znani vnaprej.

KAJ NAČRTUJEJO V BODOČE?
Povedali so, da predvidevajo umiritev v njihovem širjenju, saj bodo dali še večji poudarek kakovosti izdelkov in izvozi usmerjenosti, izboljšanju obstoječe tehnologije in vlagali v perspektivne programe, predvsem v profesionalno elektronsko ter usmerjenosti, izboljšanju obstoječe tehnologije in vlagali v perspektivne programe, predvsem v profesionalno elektronsko ter računalništvo. Znotraj sozda bodo nadaljevali z začetimi integracijami. Prav tako se bodo več dogovarjali in povezovali s sorodnimi proizvajalci o delitvi programov in racionalnem vlaganju, in to tako proizvajalci bele tehnike, kot tistimi, ki že načrtujejo računalništvo konkretno Iskro, in tudi z drugimi. Pri tem povezovanju pa jim bo predvsem potrebna pomoč gospodarskih zbornic, tako občinskih kot republiške in zveze.

Stane Vovk

Kronika

NOVE UDARNIŠKE AKCIJE RUDARJEV

Prostovoljne delovne akcije, ki je bila zadnja nedeljo v jami Preloge, se je udeležilo 40 rudarjev iz te jame ter zaposleni iz skupnih služb RLV in nekaterih drugih tozdov. Akcija, med katero so za 80 cm povišali 50 metrov dolgo progo, po kateri bodo poslej prevažali delavce, je povsem uspela.

KMEČKI PRAZNIK V PLEŠIVCU

Krajevna skupnost Plešivec in turistično društvo Velenje bosta pripravila to nedeljo, 24. avgusta, že tretji kmečki praznik, in sicer pri kmetu Lipnikarju v Plešivcu. Organizatorji so pripravili zanimiv program, ki se bo začel ob 10. uri, med katerim bodo prikazali tudi stara kmečka opravila.

Izvršni svet SO Velenje

Prepoved prometa z zemljišči

Na 85. seji izvršnega sveta skupščine občine Velenje, ki je bila v ponedeljek so potrdili predlog samoupravnega sporazuma o združevanju sredstev za financiranje geodetskih del v občini Velenje v naslednjem štiriletnem obdobju. Sporazum predvideva, da bi zagotavljali del sredstev za financiranje geodetskih del, ki so širšega družbenega pomena iz občinskega proračuna, del pa iz sredstev samoupravnih interesnih skupnosti. Potrebno je poudariti tudi, da polovico sredstev za izvajanje teh del zagotavlja republiška geodetska skupnost.

Člani izvršnega sveta so potrdili

tudi osnutek odloka o splošni prepovedi prometa z zemljišči. Prepovedi parcelacije zemljišč in prepovedi graditve in spremembe kultur zemljišče povsod tam, kjer bo najkasneje v treh letih sprejet zaidalni načrt. Predlog tega odloka bodo posredovali v obravnavo skupščini občine.

Na dnevnem redu je bila še informacija o pripravi družbenega dogovora o stipendiranju v občini Velenje. Ta dogovor pripravljajo naši republikli že vse od leta 1977 posebna delovna skupina. Pred dnevi so prejeli osnutek republiškega dogovora.

M. T.

V velenjskem domu družbenopolitičnih organizacij so se tovariši Stane Dolanc, Štefan Korošec in Vinko Hafner pogovarjali s predstavniki Gorenja ter REK Velenje in REK Edvard Kardelj Trbovlje

Pogovori o aktualnih ekonomskih in političnih vprašanih

Stabilizacija velja za vse!

Zadnji ponedeljek, 18. avgusta so se mudili v Velenju člani predsedstva CK ZKJ Stane Dolanc, član predsedstva CK ZKS Štefan Korošec in predsednik republiškega sveta ZSS Vinko Hafner. V domu družbenopolitičnih organizacij so se ločeno sešli s predstavniki sozda Gorenje ter REK Velenje in REK Edvard Kardelj Trbovlje ter vodstvi družbenopolitičnih organizacij obeh območij. Pogovarjali so se o aktualnih družbenih in političnih razmerah v teh sestavljenih organizacijah združenega dela.

Predstavniki sozda Gorenje so goste podrobno seznanili z gospodarjenjem, posebej pa tudi s prizadevanji za povečanje izvoza in z drugimi ustaljenimi ukrepi. Čeprav je npr. TGO Gorenje, v primerjavi z letom 1979, povečalo prodajo na tuje za več kot 40 % in je udeleženo v slovenskem izvozu na konvertibilna področja z 9,15 %, pa ima nenehne težave pri uvozu potrebnih reprodukcijskih materialov in sestavnih delov. Da bi zagotovili nemoteno proizvodnjo, posebej tudi za izvoz, so preusmerili del proizvodnje, odpovedali pa so se za letos tudi uvozu opreme. Kljub temu pa so morali prejšnji teden spet zaustaviti stroje, najprej v tovarni hladilnikov, pozneje pa še v tovarnah zamrzovalnikov in elektronek, da bi v petek vsi delavci odšli na kolektivni dopust. Ne vedo pa, kako bo s proizvodnjo v naslednjih dneh in tednih. Zastoji prejšnji teden so povzročili precejšnjo izgubo, na tuje pa so

prodali za 20 milijonov dinarjev izdelkov manj, kot bi jih sicer. Dodati velja, da so v Gorenju zastavili dolgoročno več akcij, da bi si zagotovili nemoteno oskrbo s potrebnimi reprodukcijskimi materiali in sestavnimi deli, vendar brez noč, razumljivo, vsega ni mogoče storiti. Kot so povedali predstavniki Gorenja bi 90 % deviz, ki jih iztržijo z izvozom, zadostovalo za kritje uvoza reprodukcijskega materiala in sesavnih delov.

Določitev nove vrednosti dinarja je ob polletju zgotovila TGO Gorenje boljši uspeh gospodarjenja, kot so ga pričakovali. Vendar pa se bojijo, da jim bo akumulacija, ki je nujno potrebna za lastno udeležbo pri neodoljivi modernizaciji tehnologije, pobralo zvišanje cen reprodukcijskih materialov in sestavnih delov, ki ga želijo uveljaviti dobavitelji s pomočjo raznoraznih samoupravnih sporazumov. Od junija naprej, ko so bile zamrznjene cene, zahtevajo dobavitelji od 6 do 45 % zvišanje cen.

V prihodnje se bo moralo Gorenje, kot je bilo poudarjeno med pogovori, tesneje povezati z drugimi delovnimi organizacijami v panogi, saj z izjemo dogovarjanja o cenah drugih oblik sodelovanja pravzaprav ni. Gorenje in Iskra pa bosta morala poiskati tudi skupno osnovo za razvoj računalništva. Seveda pa se moramo prav vsi zavedati, je bilo še poudarjeno, da stabilizacija velja za vse in da bo tempo razvoja v prihodnje počasnejši od tistega, ki smo

ga dosegali doslej.

Predstavniki REK Velenje in REK Edvard Kardelj Trbovlje pa so tovariše Dolanca, Korošca in Hafnerja seznanili s položajem energetskih delov obeh kombinatov, ki izkazujejo zaradi nedoseženega načrtovanega celotnega prihodka slovenskega elektrogospodarstva izgubo. In to navkljub dejstvu, da proizvodne načrte skorajda dosegajo in da so tudi stroški na ravni dogovorjenih. Izguba pogojuje izredno težak likvidnostni in dohodkovni položaj obeh kombinatov. Nedoseganje dogovorjenih cen, ob neurejenih dohodkovnih odnosih v slovenskem elektrogospodarstvu, pa je samo eno od vprašanj, ki ga bo treba čimprej razrešiti. Za to bo, kot smo slišali med pogovori, poskrbel izvršni svet Slovenije. Vendar pa samo nove, razumljivo višje, cene električne energije, vseh težav oziroma slabosti ne bodo odpravile. Odločneje kot doslej bo treba v obeh kombinatih v akcijo za odpravo subjektivnih slabosti, ki se še posebej kažejo, med drugim, tudi v nenormalno visokem odstotku izostankov z dela, neizdelanem in neuveljavljenem sistemu nagrajevanja po delu, premajhni izkoriščenosti mehanizacije in njenih prepgostih zastojih ter, ne nazadnje, tudi v neustreznem odnosu posameznikov do dela. Skrbneje kot doslej bo treba ocenjevati materialne stroške itd. Te subjektivne težave so v obeh kombinatih doslej razreševali premalo uporno, čeprav je res, da je treba zapo-

slenim v REK Velenje in REK Edvard Kardelj Trbovlje čimprej zagotoviti osnovne pogoje za normalno poslovanje v dogovorjenih okvirjih.

Ko je tekla beseda o osebnih dohodkih zaposlenih v premo-govornikih je bilo ugotovljeno, da le ti v SR Sloveniji, tudi zaradi neurejenih dohodkovnih odnosov, niso odvisni od rezultatov dela. Sicer so, v primerjavi s poprečnimi osebnimi dohodki zaposlenih v gospodarstvu, dobri. Poprečni osebni dohodek velenjskih rudarjev, na primer, je brez upoštevanja nadurnega dela in jamskega dodatka višji od poprečnega osebnega dohodka zaposlenih v gospodarstvu za 32 % v Sloveniji 32 %, z upoštevanjem nadurnega dela in jamskega dodatka pa za 65 %. Tako o osebnih dohodkih kot o subjektivnih slabostih bo treba v odkrite pogovore z rudarji, upoštevaje pri tem načelo, da so prav vsi naši delavci odgovorni tudi za dobro gospodarjenje.

Številne težave, s katerimi se srečujejo v Gorenju ter v obeh kombinatih, so posledica dejstva, da pogoji gospodarjenja niso znani za daljše obdobje. V kolektivnih se srečujejo s precejšnjimi težavami, prizadevanja za gospodarsko ustaleitev pa zatagadelj vselej tudi niso najbolj učinkovita. Ob vsem tem pa ne gre pozabiti poglobitve usmeritve sedanega trenutka, to je, da mora sleherni prispevati svoj delež za stabilizacijo in da moramo v stabilizacijski bitki začeti zmagovati.

Marijan Lipovšek

Brigadirji se vračajo

Tudi tokrat uspešni

Z zadnje izmene letošnjih mladinskih delovnih akcij v Sloveniji se bodo jutri vrnili brigadirji dveh mladinskih delovnih brigad iz občine Velenje. V Dornavi pri Slovenskih Goricah je pionirska delovna brigada Bratstvo in enotnost, ki je sestavljena iz brigadirjev iz bratskih občin Velenje, Voždovac, Kragujevac, Mostar in Split. V brigadi je 50 brigadirjev, med njimi pa je deset pionirjev iz Saleške doline. Tudi komandant brigade je iz Velenja. Brigada je bila zelo uspešna in je na delovišču in v naselju presegala zastavljene norme, pionirji pa so se uspešno kosali tudi s starejšimi brigadirji. Vsi so se udeležili politične šole Edvard Kardelj, izdali pa so tudi več stencasov in biltenov z različno vsebino. Sicer so izvajali zaključna zemeljska dela pri zaspivanju vodovoda.

V Kotu pri Semiču v Beli Krajini pa je na delu brigada Franc Leskošek-Luka. Ta akcija, ki še nima tradicije, se že od začetka ubada z nepopolnostjo brigad. Tudi naša brigada šteje le 32 brigadirjev. Brigadirji delajo na izredno težavnem terenu, kjer celo s pomočjo kompresorjev zaključujejo dela pri gradnji vodovoda. Brigada kljub nepopolnemu številu dosega in presega delovne norme, v popoldanskih aktivnostih pa je uspela pripraviti več zanimivih, domiselnih in bogatih stencasov ter izdati nekaj biltenov.

Obe brigadi so večkrat obiskali tudi predstavniki občinske konference ZSMS Velenje, poleg njih pa še predstavniki družbenopolitičnih organizacij in izvršnega sveta skupščine občine Velenje.

Boris Zakošek

Za doseganje norme je pomemben vsak zamah

Lokovica

Nov gasilski dom

Gasilsko društvo Lokovica je najmlajše društvo v Saleški dolini, saj so ga ustanovili šele pred šestimi leti. Pred tem so za požarno varnost na njihovem območju skrbeli gasilci iz Družmirja. Ker pa so morali dom v Družmirju podreti zaradi ugrezanja, so na njihovo pobudo in podbudo krajevne skupnosti Lokovica v središču krajevnih skupnosti začeli graditi nov dom. Seveda so morali Lokovčani najprej ustanoviti društvo, ki ima danes že 80 članov. Družmirski gasilci so jim odstopili opremo, nekateri so se vključili tudi v njihovo društvo in leta 1974 so začeli graditi novi dom.

Ob začetku gradnje niso imeli veliko denarja. Le 150 tisoč dinarjev, ki so jim jih dali Družmirčani od odškodnine za stari dom. Potem so dobili še 100 tisoč dinarjev od krajevnih skupnosti Lokovica in 250 tisoč dinarjev od samoupravne interesne skupnosti za varstvo pred požari občine Velenje. Nejaž denarja so

prispevali tudi krajsani sami k ki so darovali tudi ves potreben les, veliko del pa so po besedah predsednika društva Stefana Plaskana, ki je bil tudi predsednik gradbenega odbora, opravili udarniško ter tako zelo pocenili gradnjo. Za objekt so porabili okrog 700 tisoč dinarjev, njegova dejanska vrednost pa je seveda veliko večja. V domu sta dve garaži, večja sejna pa tudi stanovanje za hišnika.

Na dom so napisali letnico 1908—1980; to pa zato, ker želijo s tem nekako nadaljevati tradicijo doma v Družmirju, ki so ga zgradili pred 72. leti in ga morali ob 70-letnici podreti. Lokoviški gasilci bodo novi objekt izročili namenu v nedeljo, 24. avgusta s slovesnostjo, ki se bo začela ob 14. uri. V priložnostnem programu bodo nastopili mladinci-gasilci, godbeniki šostanjske Zarje, pred začetkom slovesnosti pa bo tudi svečan sprevid gasilcev Velenje.

-SV-

Pomembna pridobitev za krajsane Lokovice

DPM Šmartno ob Paki

Težave s prostori

Skrb za srečno in zdravo otroštvo naših otrok je ena od glavnih nalog vseh društev prijateljev mladine v občini Velenje. Dejavnost je usmerjena predvsem na tista področja, kjer se oblikujejo interesi za zagotavljanje pogojev za pravičen razvoj vseh predšolskih in šolskih otrok.

Za društvo prijateljev mladine iz Šmartnega ob Paki lahko rečemo, da dobro opravlja svoje poslanstvo. Njihov delovni program vsebuje naloge, ki posvečajo največ pozornosti delu z mlado generacijo.

Dejavnost društva je razdeljena na delo z otroki, delo z odraslimi oziroma starši in na številne druge naloge s tega področja. Najštevilnejše so dejavnosti za otroke, ki so razdeljene na redne in občasne. Med redne aktivnosti sodijo izleti v naravo, kot so spomladanski pohod v naravi, v jeseni pa kostonjev piknik. V lanskem letu so pripravili člani društva prijateljev mladine iz Šmartnega ob Paki pripravi kolesarsko akcijo za otroke od prvega do četrtega razreda. Udeležilo se je 52 otrok. Med redne dejavnosti pa sodita še smučarski in plavalni tečaj. Zaradi prevelikih stroškov se bodo morali v prihodnje usmeriti bolj na rekreativne športne panoge. Ob vseh naštetih dejavnostih pa ne smemo pozabiti še na številne prireditve za naše najmlajše ob novem letu, maškarni, sprejem cibicbanov v pionirje in tekmovalne za športno značko.

V drugo skupino prizadevanj za kar najpriljubljenejši razvoji otrok šmarškega društva prijateljev mladine spada počitniško delo z otroki na igrišču. S to obliko dejavnosti so pričeli že lani. Starši so novost z navdušenjem sprejeli. Zato bi radi člani društva to dejavnost za otroke še obogatili, saj se zavedajo, kako pomembno je, da otroci tudi v počitniških mesecih niso prepuščeni samemu sebi. Za delo z najmlajšimi pa so usposobili tudi dve vzgojiteljici — animatorki, ki

sta si prizadevali, da bi otroci ta čas najbolje preživeli v družbi svojih vrstnikov. Ob koncu tega meseca bodo člani društva prijateljev mladine skupaj s taborniki iz Šmartnega ob Paki organizirali v Slatinah tudi dnevno taborjenje. V lanskem letu se je zbralo v taboru vsak dan okoli 40 otrok. Zato bi radi to obliko dejavnosti še razširili in nadaljevali tudi v prihodnje.

Se vedno pa ni najbolje zaživelo delo s starši, saj je le-to najpogostejše omejeno na članice odbora in na najbližnje sodelavce. Program dejavnosti obsega predavanje o vlogi društva prijateljev mladine v krajevni skupnosti, pridobivanje novih članov, zbiranje naročnikov za revijo Otok in družina. Sem sodijo tudi večeri pletenja, ki jih zelo uspešno organizirajo že nekaj let.

Pričneje se meseca oktobra in trajajo do februarja. Ob koncu tečaja pa pripravijo tudi razstavo izdelkov. Letošnjih večerov pletenja se je udeležilo 45 žensk.

Delovni načrt šmarškega društva prijateljev mladine je v veliki meri prilagojen programu občinske zveze prijateljev mladine Velenje. Sestavljeno pa je tako, da so poleg naštetih nalog določeni tudi njeni cilji. Največja težava, ki zavira še boljše delo društva, je gotovo obsežno področje, na katerega sega njegova dejavnost. Kljub številnim prizadevanjem še vedno peša pridobivanje članov za delo z mlado generacijo, saj jim je uspelo pritegniti k delu le 60 krajanov. Velika težava, s katero se srečujejo že vrsto let, je pridobitev prostorov. Precejšnje razumevanje za kar najhitrejšo rešitev so našli v tesnem sodelovanju s šolo, svetom krajevnih skupnosti, družbenopolitičnimi organizacijami in društvi v kraju. Pridobitev prostorov za nemoteno delo društva pa je tudi glavna organizacijska naloga članov v prihodnje.

Tatjana Kelenc

Dnevni tabor v Zavodnjah

Na Zalezniškem vrhu je lepo

V želji, da bi otroci počitnice preživeli organizirano in ne bi bili v teh poletnih mesecih, ko so starši v službi, prepuščeni sami sebi, je organizirala občinska zveza prijateljev mladine Velenje tudi letos dnevni tabor v Zavodnjah. Vodstvo tabora je prevzel taborniški odred Pusti grad Šostanj.

Že od petka, 8. avgusta vozita vsak dan dva avtobusa zjutraj ob 8. uri izpred Rdeče dvorane v Zavodnje. Od tu krenejo otroci po gozdni poti, približno tri kilometre daleč na Zalezniški vrh, kjer je pripravil taborniški odred Pusti grad Šostanj pravo taborniško naselje. V naselje prispejo otroci okoli devete ure, kjer jih že čaka

zadovoljni. Vsak večer se vračajo domov z novimi izkušnjami in novo odločitvijo, da bodo tudi sami stopili v vrste tabornikov.

Robi Oberč

V taboru smo se pogovarjali z vodjo tabora Teo Podgoršek, nekaterimi vodniki in udeleženci.

TEA PODGORŠEK, vodja tabora: „Veliko poudarjamo, da je treba za otroke v času počitnic narediti več, jim omogočiti, da preživijo čas kar najbolj aktivno in organizirano. Lahko se pohvalimo, da nam je tabornikom to dobro uspelo in že nekaj let smo prizadevali tudi v času šolskih počitnic. Ne skrbimo le za tabornike, temveč si prizadevamo, da bi pritegnili tudi tiste, ki niso člani naših vrst. Tako že nekaj let zapored sodelujemo pri organizaciji dnevnega tabora v Zavodnjah. Letos smo za postavitev tabora dobili še posebej lepo gozdno jaso, kjer smo uredili

Tea Podgoršek

malica, takoj nato pa sprejmejo otroke, največ je učencev nižjih razredov osnovne šole, nekaj pa tudi predšolskih in starejših, vodniki, ki jih popeljejo v taborniške kotečke. Vsak vodnik skrbi za nekaj več kot deset otrok, ti pa so razdeljeni v skupine po starosti in seveda po interesih. Skupno imajo deset vodnikov in tako tudi deset taborniških kotečkov. Otroci preživljajo čas na različne načine. Seznanjajo se s taborniškimi veščinami. Mnogi so se že odločili, da tudi sami postanejo taborniki. Poskrbljeno je tudi za družabno življenje in seveda za rekreacijo.

Življenje na Zalezniškem vrhu je v teh dneh zares lepo in otroci, ki pridejo v tabor enkrat se prav radi vračajo. „Lepo je v naravi“, pravijo. Smo daleč od mestnega hrupa in lahko delamo tisto, kar nam je všeč. Prav bi bilo, da bi takšnih taborov še več, da bi pritegnili vanje še več otrok.“

Kljub temu, da lahko ostanejo preko noči v taboru samo enkrat, saj za vse ni prostora, so nadvse

Tomaž Pevec

vodniške kotečke. Veseli smo, da otroci radi prihajajo na taborjenje. Prepričani sem tudi, da se bo marsikdo odločil in se vključil med tabornike.“

ROBI OBERČ: „Taborjenje me je privlačilo vseskozi, v prvem razredu pa sem postal tudi sam tabornik. Udeležil sem se več taborjenja. Letos sem že tretjič vodnik v dnevnem taboru v Zavodnjah. Delo mi nadvse ugaja, predvsem pa sem vesel, da delam z vrstniki, ki niso člani naše organizacije. Učim jih osnovnih taborniških veščin in upam, da se bo kdo odločil, da tudi sam postane tabornik.“

TOMAŽ PEVEC: „Taborjenje se nadvse rad udeležujem, tabornik pa sem že štiri leta. Bil sem že v Ribnem in Savudriji, zelo rad pa prihajam tudi v Zavodnje. Kljub temu, da se zvečer vračamo, mi tukaj ugaja. Čas preživljam med svojimi vrstniki, dopolnjujem taborniško znanje, poskrbljeno pa je tudi za razvedrilo in rekreacijo. Skratka, tu se imamo lepo.“

Drago Kelačič

DRAGO KELAČIČ: „Jeseni bom šel v osmi razred osnovne šole Biba Roček Šostanj, tabornik pa sem že od drugega razreda. Vendar sem bil doslej tabornik le na papirju, saj se letos prvič udeležujem taborjenja. Postal sem že tudi vodnik. Med taborniki je lepo. Spoznavamo življenje v naravi, postavljamo bivake, izdelujemo različne vozle, lepo pa je tudi ob tabornem ognju.“

BORIS TRSK: „Končal sem drugi razred osnovne šole Gustav Šilih. Že lani sem se udeležil taborjenja tukaj v Zavodnjah in bilo mi je všeč. Zato sem se zanj odločil tudi letos. Prijetno je v

Boris Trsk

naravi. Seznanjamo se s taborniškimi veščinami in nekatere že tudi obvladamo. Sklenil sem se, da bom tudi sam postal tabornik.“

PETER BOVHA: „Tabornjenje me navdušuje, saj sem tabornik že od prvega razreda. Udeležil sem se že številnih taborjenja, naloga gospodarja tabora, ki jo opravljam letos, pa mi je še posebej všeč. Skrbim za vso opremo, čistim tabor in po potrebi opravljam še druga dela, med drugim tudi v kuhinji.“

Taborniki pa tudi tisti, ki sicer niso taborniki in se udeležujejo taborjenja v Zavodnjah, so torej navdušeni. Čas, ki ga preživljajo v Zavodnjah, izrabljajo koristno. Živijo v naravi. Vsi pa pravijo, da se bodo takšnih in podobnih oblik dejavnosti med počitnicami tudi v prihodnje radi udeleževali.

Mira Zakošek

Peter Bovha

Taborništvo v mozirski občini

Uresničeni trije smotri

Letošnje taborjenje tabornic in tabornikov odbora Savinjskih partizanov je več kot uspelo. Tudi zato, ker so se zbrali v svojem taboru v Šentjanžu, ki so ga poimenovali bo bratih Kraigher ter ga z lastnimi močmi že dalj časa zavzeto urejujejo. Pomembnejši so seveda temeljni smotri, ki so jih z letošnjim taborom želeli uresničiti in so v svojih željah tudi uspeli. Geslo mladih tabornikov in tabornic pa je bilo »Titova pot — je naša pot«.

Prvi smoter je bil kadrovske usposabljanje vodnikov in načel-

nikov čet pri čemer so bili zelo uspešni in tako znova potrdili pravilno zastavljen program razvoja taborništva v Gornji Savinjski dolini. O razmahu te organizacije na tem področju vsekakor ne kaže več dvomiti. Drugi cilj je bilo vključevanje »murnov« v taborniško življenje in delo in tudi na tem področju so več kot zadovoljni. Še eno nalogo so si zadali. Letošnji tabor je imel v veliki meri tudi propagandni značaj. Staršem, krajanom ter predstavnikom družbenopolitičnega in gospodarskega življenja

so želeli prikazati način in smisel taborništva in tudi pri tem so v celoti uspeli. O tem namreč pričajo mnenja večine obiskovalcev, ki so se v taboru pomudili ob različnih prireditvah. Taborniki pričakujejo poslej več razumevanja in pomoči, kot so je bili deležni doslej. Taborjenje je torej v celoti uspelo, povedati pa velja še to, da je 43 tabornikov in 11 murnov opravilo tudi veliko dela pri nadaljnjem urejanju tabora Bratov Kraigher.

Janez Plevnik

Tabornikom so delo v veliki meri popestrili radioamaterji, saj so med drugim skupno pripravili oddajo za Radio Velenje.

naš čas

»NAŠ ČAS«, glasilo SZDL, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, p. o. Velenje, Foitova 10.

»NAŠ ČAS« je bil ustanovljen 1. maja 1965; do 1. januarja 1973 je izhajal kot štiriinšestdnevnik. »SALEŠKI RUDAR«, kot tednik pa izhaja »NAŠ ČAS« od 1. marca 1973 naprej.

Uredništvo: Marjan Lipovšek (direktor in glavni urednik), Stane Vovk (odgovorni urednik), Janez Plesnik, Boris Zakošek, Mira Zakošek, Tatjana Kelenc (novinarji) ter Vlado Besednjak (oblikovanje).

Izhaja ob petkih. Uredništvo in uprava Foitova 10, poštni predal 89, 63320 Velenje, telefoni (063) 850—087, 850—316, 850—317. Brzojavni naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvoda je 5 dinarjev, letna naročnina 210 dinarjev (za tujino 420 dinarjev).

Zirom račun pri SDK, podružnica Velenje, številka 52800—603—38482.

Grafična priprava in tisk: ČGP Večer Maribor. Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za »NAŠ ČAS« se po mnenju Sekretariata za informacije izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije, številka 421—1/72 od 8. februarja 1974 ne plačuje temeljnega davka od prometa proizvodov.

Naš čas v vsako hišo

Rudarsko elektroenergetski kombinat Velenje

Podzemsko uplinjevanje premoga

Rudarsko elektroenergetski kombinat Velenje, posebej se njegov energetski del, zavzema v našem gospodarstvu pomembno mesto.

Predsednika kolegijskega poslovnega odbora, dipl. inženirja Slavka Janežiča smo zaprosili, da odgovori na vprašanje o polletnih dosežkih delovnih organizacij, združenih v kombinatu, izgledeh za gospodarjenje do konca leta 1980 ter o načrtih za prihodnji srednjeročni razvoj kombinata, posebej še velenjskega premovalnika.

Kateri so poglobljeni kazalci polletnega gospodarjenja v rudarsko elektroenergetskem kombinatu Velenje?

— V prvem polletju 1980 je rudnik lignita Velenje proizvedel 2.260.000 ton premoga, kar je za 1,7 % pod planom. Termoelektrarne Soštanj pa so ta čas proizvedle 1.655,7 GWh električne energije oz. 90,7 % z energetskega bilanca predvidenih količin električne energije. To predstavlja 82,6 % vse slovenske termoelektrične energije oz. 42,1 % celotne porabe električne energije v naši republiki. Zakaj proizvodni načrti niso bili doseženi?

Do manjše proizvodnje v rudniku lignita Velenje je prišlo zaradi težav pri uvajanju novega podpora in zaradi bistveno slabših montan geoloških prilik v jami Škale, kot smo jih sicer pričakovali. Manjša proizvodnja v termoelektrarnah Soštanj pa je pogojena s potrebami po električni energiji. Zaradi ugodnih hidroloških razmer so več obratovalne hidroelektrarne kot termoelektrarne.

Energetski del kombinata izkazuje ob polletju spet izgubo?

— Kljub doseženim proizvodnim rezultatom pa je REK Velenje, posebej njegov energetski del, zaključil prvo polletje 1980 z izgubo 243 milijonov dinarjev v rudniku lignita Velenje in 153 milijonov dinarjev v termoelektrarnah Soštanj. Druge delovne organizacije so, z izjemo temeljne organizacije KIG delovne organizacije Plastika, zaključile polletno poslovanje pozitivno. Izgubo 1,4 milijona dinarjev v tozdu KIG, ki je nastala zaradi maloserijske proizvodnje avtomatov, potrebnih zaradi proizvodnje drugega tozda, bo solidarno pokrita v okviru DO Plastika.

Izguba v energetskem delu REK

Velenje v višini 396,2 milijona dinarjev ni nastala zaradi slabega poslovanja ali nespoštovanja dogovorjenih elementov za vrednotenje letošnje elektroenergetske bilance, ampak zaradi nedoseganja skupnega prihodka v okviru slovenskega elektrogospodarstva. Po sklepu skupščine interesne skupnosti elektrogospodarstva Slovenije naj bi se v letošnjem letu cene električne energije v naši republiki povečale dvakrat, najprej za 20 %, zatem pa še za 32,7 %. Uveljavljeno pa je bilo doslej samo prvo povišanje cen, in še to z zakasnitvijo. Posledica tega je izpad skupnega prihodka v slovenskem elektrogospodarstvu v prvem polletju, saj je bil, v primerjavi z načrtovanjem, dosežen le z 71,4 %.

Energetski del rudarske elektroenergetske kombinata Velenje je v prvem polletju, v primerjavi z letnim načrtom, dosegel le 37 % celotnega prihodka, porabljena sredstva so bila dosežena z nekaj nad 40 %, sredstva za osebne dohodke pa z 49 %.

Krepko smo že zakoračili v drugo polletje. Kakšni so izglede, da bo vendarle dosežena za letošnje predvidena proizvodnja, posebej še v rudniku lignita Velenje?

Ob obravnavi polletnih kazalcev gospodarjenja so bili sprejeti na zborih delavcev in potrjeni na delavskih svetih sklepi oziroma ukrepi za doseganje proizvodnega načrta, in to prav v vseh delovnih organizacijah. Ureditev finančnega položaja energetskega dela REK Velenje pa je odvisna bolj od zunanjih dejavnikov, saj je vprašanje, kdaj bo uveljavljena nova cena električne energije in na kak način. Kljub vsemu pa računamo, da bo urejeno tudi to vprašanje in da ob koncu leta energetski del kombinata ne bo izkazoval izgube. Poudariti pa moram ob tem, da je še vedno čutili pomanjkanje delovne sile, posebej v rudniku, kjer zaposlujejo 5 % delavcev manj, kot je predvideno z letnim delovnim načrtom. To pa vpliva, da je tudi na REK Velenje zaposlenost za 5 % pod načrtom.

Prav zaradi pomanjkanja delovne sile bo rudnik lignita Velenje načrt za leto 1980 izpolnjeval tudi s tem, da bodo rudarji delali še ob sobotah in na ta način nakopali potrebne količine premoga za široko

potrebo in izpolnili tovrstne pogodbenne obveznosti.

Pred nami je novo srednjeročno obdobje 1981—1985. Kakšne so prve ocene razvojnih možnosti REK Velenje, razumljivo posebej njegovega energetskega dela?

— Pri pripravi izhodišč za razvoj v novem srednjeročnem obdobju zadevamo na več težav, ki pa so v pretežni meri finančnega značaja. Rudarsko elektroenergetski kombinat Velenje mora namreč intenzivirati raziskovanje zapadnega področja Saleške doline, saj mora nova jama Soštanj začeti dajati proizvodnjo po letu 1990.

Kar zadeva raziskave in projektiranje bo potrebno čimprej začeti s pripravo študij in osnovnih rezultatov za izkoriščanje premoga, ki ga zdaj še smatramo kot neeksploatabilnega in katerega rezerve znašajo okrog 400 milijonov ton. Na eni strani gre za nizkokalorični premog, pod 2.000 kalorij, na drugi strani pa za premog pod vodonosnimi peski, katerega odkopavanje je danes še vprašljivo. Tovrstne raziskave bodo šle v dveh smereh. Operativno je že preučeno, da se odvajajo peski v centralnem delu jame Pesje, za izkoriščanje manj kaloričnega premoga za čim nižje odkopne izgube pa bo treba čimprej preučiti možnosti za podzemsko uplinjevanje tega premoga.

Kljub temu, da današnje eksploatacijske rezerve premoga zadostajo za predvideno proizvodnjo najmanj do leta 2020, pa je vendarle 40 let kratka doba za vse, kar je treba opraviti, da bi razvili kar najbolj ekonomičen način podzemnega uplinjevanja in izkoriščanja preostalih rezerv v Saleškem bazenu.

Kolikšna bo letna proizvodnja premoga v prihodnje?

— Za naslednje srednjeročno obdobje, to je za leta 1981—1985, je predvidena z energetskega bilanca za rudnik lignita Velenje proizvodnja 4.700.000 ton premoga, se pravi, da bo ostala na višini, kot je predvidena za letošnje leto. Taka proizvodnja naj bi bila do leta 2000.

Povečanje proizvodnje nad 4.700.000 ton letno na osnovi današnjih izkušenj in pri današnji tehniki ni smotno. Smatram, da je letna proizvodnja 4.700.000 ton premoga za velenjski rudnik optimalna.

Da bi zagotovili predvideno proizvodnjo, je treba prestaviti objekte jaška Preloge na novo lokacijo. Kako potekajo dela?

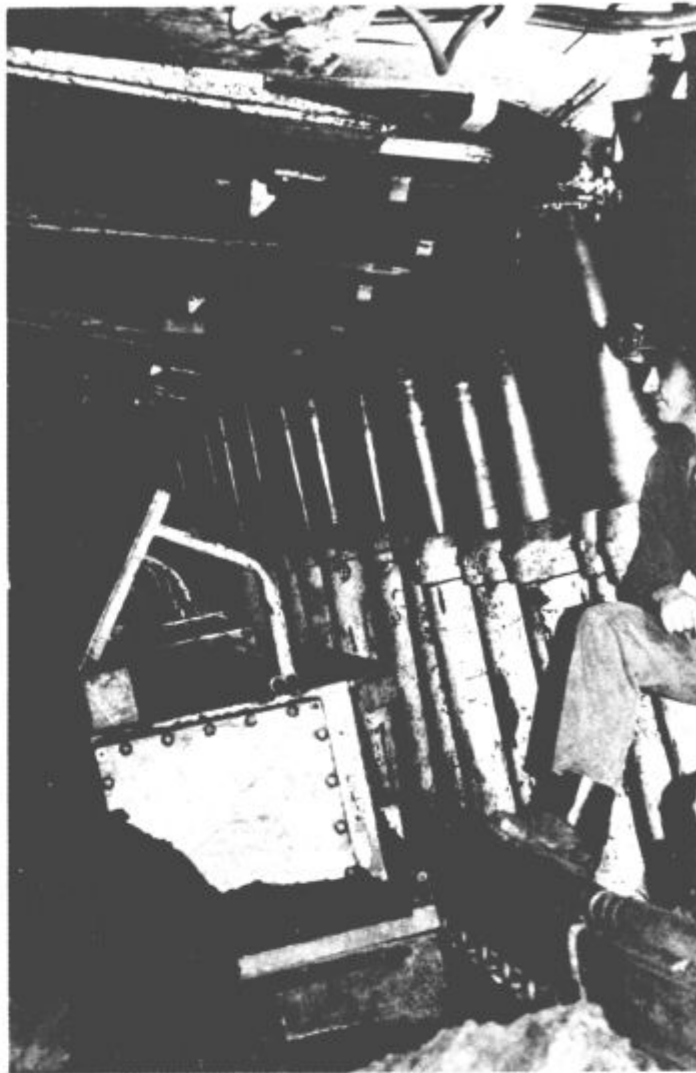
— Pomembna naloga, katere realizacijo bo treba pospešiti, je prestavitev objektov jaška Preloge na novo lokacijo, da ne bo ovirana kontinuiteta proizvodnje v jami Pesje. Dela, ki so se pričela v letu 1978 oz. pospešno v letu 1979, kasneje in to zaradi pomanjkanja delovne sile pri izvajalcih, težav pri uvozu opreme in tudi zaradi nepredvidenih težav v jami pri samem neposrednem delu. Dodam pa naj, da je izdelan aneks IV investicijskega programa, ki zajema podražitve del, ki so nastale zaradi določitve nove vrednosti dinarja ter zvišanja stroškov v zadnjih letih in tudi zaradi več del. Z zadnjim aneksom je predvidena takšna dinamika izvajanja investicijskih del, da bodo lahko do konca leta 1983 prestavljeni glavni objekti, če seveda ne bo prišlo vmes do nepredvidenih težav.

Pa druge naloge prihodnjih let?

— V prihodnjem srednjeročnem obdobju čaka REK Velenje pomembna naloga tudi v zvezi z razvojem delavnic, kjer bo mogoče zaposlovati invalide in starejše rudarje.

Nadaljevati bo treba z rekultivacijo od rudarjenja poškodovanih področij, kjer je izkop premoga že končan, tako npr. vzhodnega dela jame Škale in jugovzhodnega dela jame Pesje. Očistiti pa bo treba še jezera, pogoj za to pa je rešitev vprašanja odlaganja pepela iz termoelektrarn Soštanj.

S precejšnjimi težavami se srečujemo pri pripravi razvojnih dokumentov z načrtovanjem stanovanjske izgradnje za prihodnjih pet let. Sredstva stanovanjskega prispevka, v enki višini, kot se zbirajo zdaj, namreč ne zadostajo za kritje vseh potreb, ki so pred REK Velenje. Iskati in najti bo treba načine, da bomo preskrbeli potreben denar in omilili težave zaradi pomanjkanja stanovanj, s katerimi se srečujemo. Vedeti je treba, da ne bo nove delovne sile, če ne bo novih stanovanj. Čeprav bomo v prihodnjih letih popolnoma mehanizirali pridobivanje premoga na odkopih, pa bomo morali zaposlovati več delavcev na raziskavah in pri odpiranju nove jame Soštanj. Marijan Lipovšek

Tudi v naslednjem srednjeročnem obdobju zahtevne naloge pred velenjskimi rudarji

Prejemniki plaketa ZB NOV Jugoslavije

Vlado Košir

Vlada Koširja, predsednika občinske konference ZB NOV Mozirje in letošnjega dobitnika najvišjega priznanja borbevske organizacije, pravzaprav ni treba posebej predstavljati. Nosičica Spomenice 1941, visokih državnih odlikovanj, priznanj in plaketa, ki jih je prejel za nesebično delo in predvsem za izjemne napore ter uspehe pri negovanju revolucionarnega izročila, poznajo borci, mladinci in mladinci vse Gornje Savinjske doline, predvsem njegovi taborniki, poznajo ga vsi.

Vlado Košir je bil rojen v Ljubljani leta 1925, v delavski družini, v sredini, ki je že kot otroku vcepila občutek in zavest, komu pripada in kam sodi. Že zelo zgodaj se je pričela opredeljevati njegova zavest, njegova revolucionarna pot. Oče mu

lacija in še pred prihodom Italijanov zažalga skladišče, pričela je trošiti propagandni material, bojkotirati italijanske filme in podobno.

Po prihodu Italijanov so se dogodki zavrteli z vrtoglavo hitrostjo. Vlado Košir je svojimi somišljeniki pričel zbirati staro orožje in njegove ostanke ter jih pošiljal po zvezi naprej. Takoj zatem so se fantje povezali z OF in pričeli zbirati denar, hrano in obleke za prve aktiviste in partizane. Že avgusta je postal skojecv in za njim vsa skupina mladih somišljenikov, postal je vodja te skupine skojcev. Lotili so se težkega in predvsem nevarnega dela. Opravljali so vrsto sabotaž na najrazličnejših napravah in napeljavah, raznašali so propagandno gradivo in izvedli še vrsto drugih akcij. Delo so vestno opravliali vse do odhoda v partizane 16. aprila leta 1942. Vlada Koširja je nekdo tudi izdal, vendar je prišel nalog za aretacijo prepozno. Skupaj s šestimi skojci je bil Vlado že v Dolomitskem ozemlju.

Tudi pot partizana Vlada Koširja je bila polna dogodkov, preveč jih je za kratek opis, dovolj za knjigo spominov. Iz Dolomitskega je odšel v Krmski ozemlje, pa v 13. brigado in naprej v slavno 14. divizijo ter z njo na Štajersko, kjer je dočkal svobodo. V teh enotah je bil sekretar SKOJ-a, a pomočnik komisarja bataljona in še bi lahko naštevali.

Po vojni je bil Vlado Košir nekaj časa v vojaški službi, leta 1955 pa se je vrnil v Mozirje in se takoj vključil v družbenopolitično delo. Zaposlil se je sicer v takratnem zdravstvenem domu, ob tem pa opravljal vrsto odgovornih družbenopolitičnih dolžnosti. Bil je med drugim sekretar OO ZK v Nazarjah, pa tajnik občinskega sveta zveze sindikatov, član komiteja OK ZK in še bi lahko naštevali. Vsa leta je član vrste komisij, odborov, skupščin in drugih organov, predvsem pa je celotno obdobje zavzeto deloval v borbevske organizaciji in že vrsto let opravlja dolžnost predsednika občinske konference ZB NOV Mozirje.

Pretrpano ambiciozen in častihlepen ni bil nikoli in nikoli ne bo. Njegovo delo, njegovo osebnost so spoznavale sredine, v katerih je deloval in Plaketa je lahko le priznanje za vse kar storil, tega pa je veliko. Veliko predvsem na področju ohranjanja in negovanja izročila naše revolucije, v vseh sredinah in na vseh ravneh. To lahko potrdijo mladi, ki so mu podelili svoj zlati znak, lovci, ki so ga prav tako nagradili za njegovo delo, pa taborniki, saj je bil med ustanovitelji taborniške organizacije v občini, dolga leta starešina odreda Savinjskih partizanov in danes predsednik občinske taborniške zveze, pa družba, ki mu je podelila vrsto visokih odlikovanj.

Le delček njegovega življenja in dela je tukaj zapisan, nametan v nekakšen vrstni red, vendar je v tem bežnem okviru zapisane dovolj borbe in dovolj dela, da z vsjo gotovostjo potrjuje Plaketo ZB NOV Jugoslavije za Vlado Koširja.

Janez Plesnik

O delu občinskih upravnih organov in izvršnega sveta

Ocena usposobljenosti in pripravljenosti za uresničevanje zahtevnih nalog

Člani komiteja občinske konference ZKS Velenje so 77. sejo v celoti namenili obravnavi ocene dela upravnih organov skupščine občine Velenje ter njenega izvršnega sveta. Poročilo, ki sta ga na seji podala predsednik ter sekretar izvršnega sveta Franjo Kljun in Tone Hribar je bilo zelo obsežno in bo služilo kot teoretična osnova za nadaljnji razvoj tega dela političnega sistema v naši občini. Obenem je opozorilo tudi na nekatere pomankljivosti v dosedanjem delu, tako izvršnega sveta kot upravnih organov skupščine občine Velenje.

V skladu z ugotovljenimi pomankljivostmi v delovanju je izvršni svet že pripravil nekatere predloge za izboljšanje stanja. Tako bo že prihodnji mesec občinski skupščini predložil v razpravo osnutek novega statuta občine Velenje, ki bo v svojih določilih o družbenoekonomskih odnosih v občini na novo postavil temelje razvoja tega in drugih delov političnega sistema. Prav tako je pripravljen nov odlok o organizaciji in delu občinske uprave in upravnih organov. Ker pa ga bodo lahko sprejeli šele po sprejemu novega statuta ali s spremembo sedanjega, bo izvršni svet sprejel začasni sklep o organizaciji občinskih upravnih organov.

Ta predvideva, da bi v občini imeli dva kolegijna upravna organa, ki bosta organizirana v obliki komitejev, in to komite za

družbene dejavnosti ter komite za družbeno načrtovanje in gospodarstvo. Nadalje bi bilo pet individualno vodenih upravnih organov oddelka za notranje zadeve in ljudsko obrambo, uprave za družbene prehodke (sedanja davčna služba), geodetska uprava in občinski inšpektorat. Poleg tega pa naj bi bile še skupne službe ter samostojna strokovna služba občinske skupščine in izvršnega sveta.

Prav tako je izvršni svet v zadnjem času že sprejel nekatere smernice oziroma ukrepe za izboljšanje svojega dela. Tako se bo še bolj kot doslej vključeval v delegatski sistem, predvsem pa nadaljeval stike z občinsko skupščino, skrbel za širše vsebinsko odpiranje družbenemu vplivu in kontroli, skrbel za neposredno medsebojno izmenjavo in povezavo, redna posvetovanja in izmenjavo mnenj, izkušenj ter informacij med funkcionarji izvršnega sveta, občinske skupščine, družbenopolitičnih organizacij in upravnih organov.

Še tesnejše naj bi bilo usklajevanje programa dela občinske skupščine in izvršnega sveta ter vključevanje delovnih teles skupščine v proces pripravljanja in predlaganja predlogov odlokov. Prav tako bodo tudi dosledno in stalno obveščali občinsko skupščino, do kod je prišla obravnava posameznih vprašanj ter skrbeli za stalno informiranje o stališčih in predlogih o obravnavanih

vprašanjih. Smernice tudi poudarjajo, da bo treba preseči prakso, ko odnosi in odgovornost občinskih organov do skupščine in nadzora skupščine nad njihovim delom predvsem prek izvršnega sveta, saj to zmanjšuje odgovornost teh organov. Takšna praksa omejuje odgovornost predvsem na izvršni svet.

V bodoče bodo še bolj širili razne oblike sodelovanja, in si prizadevali za večje usklajevanje aktivnosti v okviru občinske konference SZDL. Pri sestavi izvršnega sveta pa je treba paziti, kot poudarjajo smernice, da se za člane izvršnega sveta imenujejo predstojniki le nekaterih najpomembnejših upravnih organov oziroma obratno, da kot funkcionar upravnega organa postane član izvršnega sveta. Drugi člani morajo biti v večini in izvršni svet si mora prizadevati, da bo kot učinkovita skupina ljudi pokrival vsa področja družbenega življenja in ne le tista, za katera so ustanovljeni upravni organi. Poleg tega ne sme biti preštevilčen, zagotoviti je treba strokovnost, člani pa ne morajo biti tisti, ki so obremenjeni; kakorkoli s posamičnimi interesi ali opravljajo vodilne ali vodstvene delovne naloge.

Člani komiteja so sprejeli izhodišča o nadaljnjem razvoju tega političnega sistema, pri tem pa so menili, da je treba vse pomankljivosti odpraviti v najkrajšem času, da bi tudi v tem delu

dosegali kar največjo učinkovitost. Kajti, kot so dejali, sedanji trenutek je takšen, da si ne moremo dovoliti organov, ki ne bi bili dovolj učinkoviti. Med priporočili, ki so jih izrekli člani komiteja, so še zlasti opazili nerazumljivo dolgo ustanavljanje skupnih strokovnih služb samoupravnih interesnih skupnosti gospodarstva.

Da bi dobili celovito oceno uresničevanja sklepov predsedstva CK ZKS in občinske konference ZKS Velenje so naložili komunistom osnovne organizacije ZK občinske uprave, da skupaj s člani izvršnega sveta čimprej ocenijo, kakšna je njihova organizacijska, strokovna in kadrovska usposobljenost ter pripravljenost, tako z idejnopolitičnega kot moralnega vidika, za uresničevanje sedanjih zahtevnih nalog in za odpravo vseh ugotovljenih pomankljivosti. Pri tem morajo še posebej nameniti pozornost ugotavljanju vzrokov odhajanja delavcev iz občinske uprave, zlasti tistih kadrov, ki so na pomembnih položajih, pa tudi odnosom med ljudmi. Skratka, zaostriji je treba odgovornost občinske uprave, vseh njenih delavcev, posebej pa še članov zveze komunistov za uveljavljanje takšne občinske uprave in izvršnega sveta, da bosta lahko uspešna in učinkovita pri uresničevanju sedanjih in bodočih zahtevnih nalog.

Stane Vovk

Potrebo po novih ptt objektih pa so v naši občini velike. V temeljni organizaciji uresničujemo ali so že uresničili vse načrtovane investicije. Tako je v naši občini v zaključni fazi izgradnja novih telefonskih omrežij, v moziški občini pa so v sredini zastavljenih del. Pred temeljno organizacijo pa stoji še velika naloga, gradnja novega ptt centra v Velenju. Trenutno so težave predvsem pri zagotovitvi ustreznih bančnih kreditov. Kljub temu bodo zagotovljena sredstva, se bomo lahko pričela gradnja tega izredno pomembnega objekta, ki ga že dolgo potrebujemo in pričakujemo.

Boris Zakšek

Panoramska cesta

Pridite, ne bo vam žal!

Kdo bi se branil obiska prepega kraja, njegovih naravnih prelesti in znamenitosti, pa prijaznih ljudi? Malokdo, pa še njemu morajo biti te dobrine kaj malo mar. Takšnih krajev je pri nas veliko, nekateri so poznani bolj, drugi manj, pa so slednji zato še toliko bolj privlačni. Naj tokrat steče beseda o »Panoramski cesti«, kot so jo poimenovali domačini, o predelih okrog nje, ljudih in posebnostih.

Na to cesto skrenemo takoj ob vstopu v Logarsko dolino, pri odcepu nasproti gostišča sester Logar. Gozdna cesta, njena kakovost bi pretirane zaljubljenice v svoje jecklene konjičke morda res vznejevala, nas po kakšnih petih kilometrih privede do gostišča Majerhold. Če je kdo željan okrepčila, dobrih domačih jedi in sproščenega pozdrava, naj se le ustavi. Neposrednost gostiteljev, lepa okolica in čudovit razgled na Savinjske Alpe, ga bosta v te kraje še privedla. Morda tudi okoliški gozdovi s svojimi plodovi.

Ko krenemo od tu nekoliko naprej proti Pavličevemu se-

dlu, skrenemo prvič in drugič desno in kaj kmalu se gozd umakne strmi senožeti, ki v svojem središču daje zavetje Covnikov domačiji. Poslopja v strmini so stisnjena v gručo, kot bi varovala eno drugo, njihova lega pa priča o trdem vsakdanjiku ljudi, ki že stoletja vztrajajo na tem mestu. 1226 metrov nad morjem, Rok Suhadolnik je razmeroma mlad gospodar, trdi življenjski pogoji v strminah nad Matkovim kotom in ob državni meji ga niso odgnali v dolino. Preusmeril je svojo kmetijo, jo posodobil in si delno olajšal napore, domačijo pa je preuredil tudi za potrebe kmečkega turizma. Obiskovalcev mu ne manjka in od vsepovsod prihajajo. Največ slovenske obale, pa iz Zagreba, Beograda in od drugod. Kako tudi ne bi. Prijazni ljudje, pa čudovita skuta, kislo mleko, domač kruh in še kaj, enkratni razgled v dolino in ostenja nad njo, predvsem pa svež zrak in mir. Vse to in še kaj iščejo ljudje, ki prihajajo sem gor in vse tudi najdejo. Zato vsi obljublajo, da bodo še prišli. Ne le ob-

ljublajo, dogovarjajo se in se bodo torej dogovora tudi držali. Prišli pa ne bodo samo v enem izmed poletnih mesecev, tudi pozimise bodo vrnili. Gospodar bo namreč poskrbel še za vlečnico in bo torej »sezono« bistveno podaljšal. Vse pohvale gostov in slučajnih obiskovalcev so Roku v tehtno zadoščenje, potrjujejo njegovo odločitev, da je ostal na domačiji, da je vsem težavam navkljub ravnal prav.

Od domačije se po cesti, ki jo je v strmino skorajda vklesal Covnik sam, se spustimo navzdol, nazaj do panoramske ceste in zavjemo levo. Pot nas vodi naprej proti Podolševi. Pa ne brez postan-

S panoramske ceste se odkriva čudovit razgled na domačije ob njej in na vrhove v ozadju

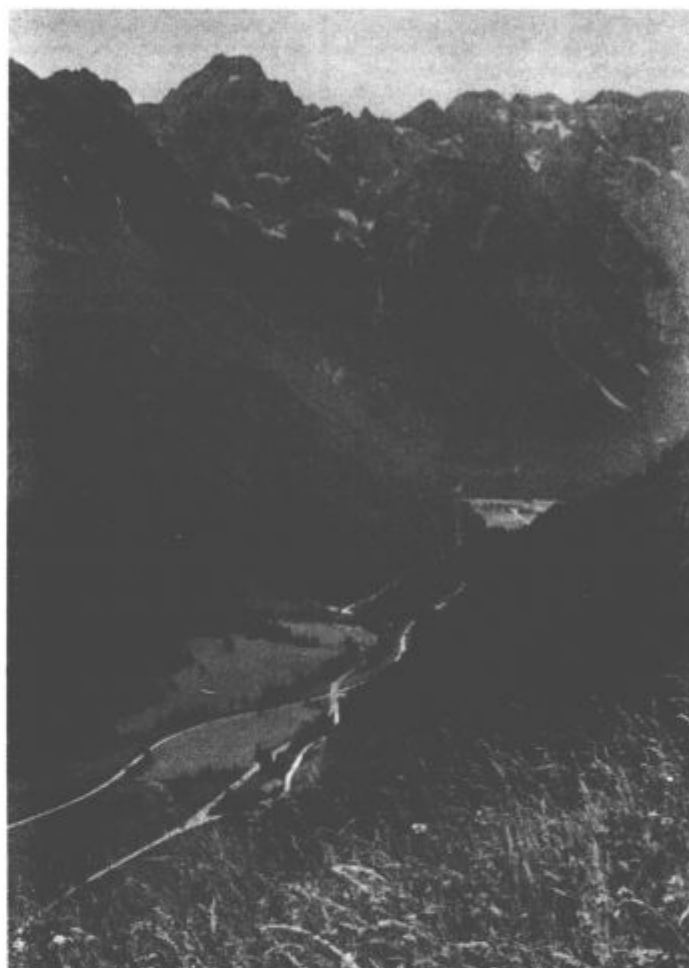
Gostoljubnost Majerholdovih (druga in četrta z leve) in vse druge dobrine privedejo v te kraje prenekaterega gosta

ka. Na tem delu se namreč obiskovalcu razgrne razgled, ki mu ni para. Matkov kot v dolini je kot na dlani in ta dlan je čudovita. Nekoliko naprej se pogled odpre še na Logarsko dolino, venec gora vse naokrog pa je itak venomer skoraj tik pred nami. Tudi domačije so nekaj posebnega, sicer pa je opisovanje lepote z besedami ničevo, sem se je treba kratkoma pripeljati, videti in se prepričati. Nikomur ne more biti žal!

Ko pred sabo že zagledamo zaselek Podolševa z znamenito cerkvico Sv. Duha, se moramo za kratek čas še enkrat zaustaviti. Ob cesti nas namreč preseneti smerokaz za napisom »izvir zdravilne kisle vode«. Skorajda ne bi verjeli. Pa je vendarle res. Le nekaj metrov poti v gozdiček nas privede do izvira in požirek ni odveč. Že zaradi tega ne, da preženemo dvom, voda pa je poleg tega še prijetno hladna

in okusna.

Kaj kmalu zatem nas pot privede do Podolševe. Zanimivosti in lepote ne manjka tudi v tem zaselku. Okrepčate se lahko v planinski postojanki tik pod cerkvico, obiščete pa lahko še vojake poleg nje. Tiso obiska še kako veseli, želijo si stikov z obiskovalci. Daleč so od doline, odgovorno in naporno je njihovo delo ob državni meji in razvedrilo ob prostem času jim pride še kako prav. Sicer pa se pri njih morate oglasiti, če se želite pogovati v strmo pobočje Olševe na ogled znamenite Potočke zijalke, prebivališča našega davnega predhodnika. Tudi sprehod po zaselku ni odveč. Ogled domačij, naprav, s katerimi so si ljudje še pred nedavnim lajšali delo na podlagi svoje že kar osupljive domiselosti, razgled po okoliških vrhovih, pa pogovor z domačini, vse to so stvari, ki nam lahko bistveno popestri-

Logarska dolina je zares kot na dlani

jo naš vsakdanjik, obogatijo naše izkušnje.

Ko smo opravili vse to ali malo manj, se podamo naprej in se po nekaj kilometrih vožnje zaustavimo v Solčavi. Sklenili smo torej pot po Panoramski cesti, pot, ki je seveda možna tudi v obratni smeri. Malokomu bi bilo tega izleta žal, če je le zanj izbral primerno vreme. Pa še nekaj,

Na tej poti kaže upoštevati opozorilne table. Ne smemo se namreč podajati v breg nad panoramsko cesto. Bližina državne meje terja svoje. Na jem področju vojaki obiskovalcev niso kaj prida veseli in še manj nevšečnosti, ki jih zaradi tega imajo oboji. Kljub temu pa naj velja — veselo na pot.

Janez Plesnik
Boris Zakošek

Pogled na Podolševa s Savinjskimi Alpami v ozadju

Med taborniki v Savudriji

Opravili vse naloge

Nadse prijetno je bilo v teh poletnih dneh v Savudriji, kjer je meza tabornikov občine Velenje pripravila desetdnevno taborjenje

za osnovnošolce Smartnega ob Paki, Soštanja, Velenja in Gornjega Grada.

V prvi izmeni, ki je odšla na pot

že 23. julija, so taborili mladi iz Soštanja in Smartnega ob Paki, v zadnji pa so se urili v taborniških veščinah otroci iz Velenja in Gornjega Grada. V treh izmenah je tako letovalo nad 400 tabornikov naše občine, le nekaj manj pa v Ribnem na Gorenjskem. Letovanja pod šotori se je udeležilo letos okoli 800 otrok iz velenjske občine.

V Kajuhovem taboru v Savudriji smo obiskali 120 osnovnošolcev iz Velenja. Bili so pravi »zamorci«, saj je sonce vse dni neusmiljeno pripekalo. Edino zatočišče pred vročimi sončnimi žarki so našli v vodi, pa še ta je bila topla. Ob prihodu v tabor nas je čakalo prvo presenečenje — maskota lesenega morskog psa. Za mladega tabornika je bil to simbol pomembne taborniške veščine — plavanja. To pa je tudi pomenilo, da se morajo naučiti plavati vsi taborniki. Med velenjskimi otroki je bilo kar 11 neplavalcev in 9 polplavalcev. Ob našem obisku smo slišali zelo razveseljivo novico: splavali so prav vse člani letošnjega Kajuhovega tabora.

Toliko nas je, če verjamete, ali ne!

Dan, ki smo ga preživeli z mladimi velenjskimi letoviščarji pod šotori, je bil prijeten in pester, poln raznih zanimivih in veselih dogodkov. Program, ki so ga pripravili mladi skavti ta dan se je pričel že zelo zgodaj, ob šesti uri zjutraj. Na sporedu je bila nogometna tekma z vrstniki iz Celja. Budej je bil ves tabor, ne samo igralci. Zmagali so naši, in sicer z rezultatom 7:2. Po tako razburljivem srečanju na igrišču so bile na programu še svo-

bodne dejavnosti, urjenje v taborniških veščinah. Tudi v popoldanskem času taborniki niso počivali. Svoje moči in sposobnosti so merili na številnih medsebojnih srečanjih.

Nihče od mladih skavtov ni imel časa pomisliti na dom, na starše, brate in sestre. Dela v Kajuhovem taboru ni nikoli zmanjkalo. Poleg nešteti dejavnosti so morali priskočiti na pomoč še pri delu v kuhinji, za kar je bil zadolžen de-

žurni vod, v poznih večernih urah pa je vsakega člana tabora čakala še stražarska dolžnost. Opraviti so jo morali prav vsi, od najmlajših pingvinov pa vse do vodnikov. V veliko oporo jim je bil pes Žan. Letošnji vodja v Savudriji Tone De Costa nam je povedal, da je bilo v taboru vseskozi nadvse prijetno, saj so bili otroci zelo pridni in ubogljivi. Izpolnili in opravili pa so tudi vse zadane naloge.

Lojze Ojstršek

Med taborjenjem je lokstrelstvo zelo priljubljena športna dejavnost mladim

Vsak hip so se mu približali znani zvoki, ali komaj jih je začul, so že izginili in se umaknili drugim, novim, še pestrejšim.

Pastirski bog se je rahlo oklenil svojega malega varovanca: „Kaj te ne mika, da bi si vrt natančneje pogledal? Morda najdeš in začuješ še kaj lepšega, še kaj čudovitejšega!“

Deček je pokimal kakor v sanjah. Počasni koraki sta stopala med svetlimi gredami, nad katerimi se se lovili nagajivi vetriči, pripogibajoč cvetove, da se je prelivalo cvetlično polje v nepreštetih bojah. Skupna pesem je bila vedno enaka, vedno ista, vedno neutešljiva.

„Prisloni uho k cvetu!“ je velel Veles, ko sta bila prispela do nove grede. Visoke, srebrnobeke lilije, čiste in lepe, so se nagibale k poti in pevale. Sladak vonj je silil v nosnice in jih širil.

Gojmir je slušal.

„O, dajte nam očka, milostni bogovi... v daljini je... na vojno je šel in ni ga več, kar ni ga več nazaj... O kje si, očka? ... Majka nam tuguje in blede ... zadruga je nema... in tebe ni... naš očka...“

Beseda za besedo je prhutala kakor plašne ptičke iz cvetličnih čaš, se vezala z novo prihajajočimi in izginjala.

„Deteta prosijo,“ je dejal Veles polglasno in odvedel dečka k naslednji vrsti, kjer so se v bohotni množici gnetle izredno lepe in visokorasle lilije, se na lahko stresale in pevale.

„Tako zelo smo sami, čisto sami,“ je govorilo iz belih cvetov, „skrivamo se pred svetom, izgnanci, preganjanci... Vsi se nas izogibljajo... Očka je nesrečen, majka trpi... in trpim tudi jaz... O da bi se mogli povrniti v belo gradišče, da ne bi bili več brezpravni nezadružani... O da bi bila majka spet vesela... da bi mogel očka pokazati svoje junaštvo... in jaz, da bi se smel igrati z drugimi dečki in deklicami... O da bi došel Domogoj iz tujine... pa bi nas vse osvobodil... O bogovi, Veles, dajte mi veliko moč... tako silno, da prevrnem gore in hribove!... Dajte moči, dajte moči!...“

Gojmir se je zdrnil in postrani malce plašno pogledal na sveti Velesov obraz, ki je žarel v mirnem veličastvu.

„Zdi se mi,“ je menil obotavljaje se, „da je to moj glas.“

Ves se je rahlo nasmehnil in pokazal na gredo.

„Nemara začuješ še kaj...“

Deček je približal uho k drugemu cvetu.

„Hotel bi storiti nekaj jako velikega... vsi naši junaki bi se začudili, vse ljudstvo bi ostrmelo... In potem bi bili spet zadržani... O Veles, dobri Veles, daj mi tako moč, posodi mi svojo palico...“

„Moj glas, moje besede!“ je kričnil osupli Gojmir in se ozrl na pastirskega boga.

„Tvoje besede so, Gojmirče,“ je rekel ta z dobrohotnim glasom, „in preobličila jih že raste na tej gredi. Tvoje želje, tvoje misli in tvoja hrepenenja so poletela iz tvojega nemirnega, drobnega srca v svetle višave in padla čez čas kot dragocena semena na vrt gorskih vil, kjer so z nepreštetimi drugimi vzklile, pognale lep in čist cvet, neprestano pevale in klicale. Začul sem njih glas in bil je prijeten mojim ušesom. Dal sem te pozvati v sveti kresni noči v naše kraljestvo, da se ti razodene skrivnosti in se zdani v tvoji trpeči duši...“

Globoko presunjen je padel Gojmir na obraz in v nemem spoštovanju poslušal Velesove besede, prihajajoče iz božjih ust kakor lahno curkajoč potok, čez skaljavo v srebrni mesečini čez belo kamenje, gladko brušeni prod. Pri duši mu je bilo sladko in toplo. Z nepoznano silo je začutil vso veliko srečo v bližini božanstva in resnice. Dasi je ni še mogel docela pojmovati, jo je vendar slutil v nejasnih črtah in veroval vanjo z neskončno trdo vero, upal z neomahujočim upanjem in ljubil z neugasljivo ljubeznijo. In srce se mu je širilo in zdelo se mu je, da mu hoče s svojim rastočim nemirnom prebiti prsi. Neskončnost je bila blizu, čutil jo je v dno svojega bistra...

„Nisva še na koncu svoje poti!“ je opomnil pastirski bog in se sklonil nad ležečega dečka. „Česar si prosil, dobiš! Tvoje želje se izpolnijo. Zdaj vstani! Pokažem ti še več, še lepše, še čudovitejše slike, ki te bodo spremljale do konca, dvigale in štile srce. Ob njih spominu ti bo nekoč smrt sama lahka in sladka...“

Deček je počasi vstajal in vpiral svoje verujoče oči v govorečega Velesa, čigar božji obraz je obsevala skrivnostna luč, izžarevajoča iz njegove postave.

„Grem, kamorkoli me povedeš,“ je govoril Gojmirov pogled, „in storim vse, karkoli mi zaukažeš...“

In šla sta dalje.

Gustav Šilih

Nekoč je bilo jezero...

(Dolinska bajka)

Hodila sta med pestro posejanimi gredami še dolgo; naposled sta dospela do orjaškega pomola, ki se je dvigal na koncu čudnega vrta.

V nejasnih oblikah so se zgrinjali hribovi naokrog, globoko pa se je bleščala srebrna lista — jezero.

Veles je obstal in nagnil palico.

Zaprasketalo in zasrčelo je, iz palice je šinil modrikast ogenj in se suknil v brzih vijugah proti nebu.

In ko je zamahnila palica v drugo, je spodaj zagrmelo. Od gore do gore se je valilo votlo ropotanje, nad vili in gradom pa se je vžgala blesteča jasna svetloba. Rasla je in se širila; kmalu je dobila tako jakost, kakršno more dati le zmagovalno sonce, kadar prevozi nam neznane nočne daljave ter se vse čisto prikaže očem v jutranji obleki. Čez nekaj trenutkov ga je presegla in obdala vsenaokrog z iskričim, trepetajočim žarom, ki se je pa hipoma prelil v mirno luč. Pokazala se je hribovita pokrajina v čudoviti razločnosti. Vsak najmanjši in najbolj skriti košček zemlje je bil razsvetljen, in zdelo se je, da se posamezni deli čimdalje bolj bližajo sivim planinam in kristalnemu gradu.

„Jezero, jezero, Zalesje!“ je vzkliknil Gomir in krčevito stisnil roke.

Pred njegovimi očmi je valovilo zalesčansko jezero: ena sama zlata ploskev, goreča in izpreminjajoča se v neštetih bliskih, ognjih in utrinkih; valovila je in se spet poglajala, naraščala in spet padala. Objezerski holmi so bili odeti v rožnate halje, rožnato nadahnjeno je bilo sklalsko gradišče in kakor rožni cvet je kipel v nebo slavno Velesovo svetišče.

„Kako je to lepo!“ je zašepetal kakor v sanjah in ni odmaknil oči od lepote ljubljene domačije.

„Pomni, sinko!“ je povzel Veles. „Prelepo je zalesčansko jezero... Toda kmalu izgine... ker tako je odločila Usoda. Dnevi so mu štet...“

Gojmirovo lice je prepregla toga.

„Toda zakaj? Kam naj izgine?“ je vprašal z žalostnim glasom.

„Iz jezera postane dolina!“ je rekel pastirski bog s slovesno povzdignjenim glasom in dvignil palico.

Zagrmelo je. Zlati valovi so usahnili kakor nemirna misel. Na njih mestu so se kopičile tenke bele megle, se poganjale in umikale v obliki vitkih stolpičev nakvišku.

Pod hribove je legla široka ravan. Posamezni nizki holmički so se bočili nad njo povsod tam, koder so poprej zeleneli jezerski otočki. Nkih zelena boja pa se je izpreminjala in si navzela novih boj. Dolino so preprežali zlatozolti pasovi v najrazličnejših smereh. Jezerski hribovi so vzrasli, hiše in hišice se pomeknile navzdol, se gnetle in tvorile majhne skupine bivališč med gostimi nasadi sadnega drevja; orjaški gozdovi so splezali še višje, polegali po strmih pobočjih in dolgovijugastih grebenih. Slika je bila svetla in jasna. Kolikor dalje si jo gledal, tem dražja in milejša je postajala.

Prsi malega jezerčana so se dvigale s krčevitimi sunki, oči so se širile. Njegov zadivljen pogled je z vzhlepnostjo objemal čudež, ki je baš vstal pred njim, prekrasen, toda nedoumen.

„O kako lepo, kako lepo!“ je ponovil s šepetajočim glasom, kakor bi se bal prepoditi prelesto sliko.

„To je dolina...“ je dejal Veles.

„Dolina... naše Zalesje...“

„Vaše Zalesje, sinko dragi! Iz vode se porodi in ustvari nova pokrajina, bogata, plodovita in dobrotna. Pridnim rokam bo dajala v izobilju vsega, česar potrebujejo.“

„Bogata bo...“

„Doživela bo hude čase, enake dolгим temnim nočem. Toda vsekakor se povrnejo prej ali slej jasni sončni dnevi,“ je nadaljeval pastirski bog in njegov obraz je preletel izraz globoke skrivnosti. „In kadarkoli bosta sila in nesreča največji, se dvigne pomoč iz doline same, zveste tistemu rodu, ki jo oprosti mrzlih močvirij in ledene vode in jo da sončni luči, rodu, ki bo obdeloval njeno polje in sejal seme v njene hrepenče grude in brazde...“

„In kdo jo oprosti?“

Na to vprašanje Veles ni takoj odgovoril, toda njegova visoka postava se je vzravnila. Zdelo se je, da raste v višino, postaja večja in mogočnejša, obdana od čuda polne luči, ki je že ves čas sevala iz nje.

Z jako pomembnim glasom je pokazal na razsvetljeno raven: „Tisti, ki ima neomajno vero, trdno zaupanje in veliko ljubezen... do sebe in drugih...“

... in veliko ljubezen,“ je kakor sanjav odmev ponavljal Gojmir, povesil glavo in se zamislil.

Veles pa je zamahnil še enkrat z palico proti dolini, potopljeni v rožnato zarjo: „Glej dalje!“

Preko ravani so se hipoma začrtali veli trakovi, tekoči zdaj v ravnih, zdaj v zavitih črtah od enega konca do drugega, vezali selo s selom, hrib s hribom. Po njih pa so se pomikale liki orjaške kače dolge vrste čudno oblečenih ljudi. Svetli oklepi so se bliskali v soncu, proti nebu je štrlel cel gozd sulic, nerazumljivi, sirovi glasovi so bili na dečkovo uho. Vedno več, vedno več... Na cesto so se neprestano usipale nove jate in se valile dalje. Poedine gruče so z glavnih cest zavile na stranske, se približale hišam in izginjale v njih. Drugi zadaj so šli za njimi s pospešenimi koraki, končno zadrevli v divjem diru... Potem nekaj časa mirno... Nejasen šum žvenketajočega orožja... Zdaj, zdaj... Iz slemen žvignjejo krvavi zublji, gost dim se vali nad njimi, se plazi nad dolino, ki jo počasi popolnoma prepreže... Pretresujoči kriki spodaj naznanjajo grozodejstva...

„Kaj je to?“ je izpraševal prepadli dečkov pogled.

„Glej dalje!“

Nad sivo plastjo megle in dima so švigali ognjeni jeziki, požarno morje je valovilo in se gostilo nad zadnjimi zelenimi njivami. Le od časa do časa so ga predrl odsevi silnih plamenov. Kriki so postajali grozni, obupni in nečloveški. Veter je odpihal meglo: ceste so bile polne zvezanih ljudi, žen in otrok. Med gorečimi, pol upepeljenimi hišami, osmojenim drevjem in poteptanimi njivami pa so ležala mrtva in ranjena, v smrtnih bolečinah se premetavajoča trupla Zalesčanov. Krčeviti jok zaslužjenih se je mešal s sirovim krohonom in divjimi psovskimi priganjajočimi tujcev. In ob cestah so visela obešena trupla mrtvih bratov.

Z boleznim naporom se je izvil iz Gojmira: „Zakaj vse to?“

„Dolinski sovražniki... Vojna...“ je bil Velesov resni odgovor.

Deček je stisnil pesti in zavpil z drhtečim glasom in plamtečimi očmi: „In zakaj delajo grozote?“

Glas pastirskega boga je bil čudno teman in grozeč, ko je odgovoril: „Ljudje so... vojno imajo... Toda glej dalje!“

Slika se je vrstila za sliko, prizor za prizorom. Pokazale so se vseh vrst vojne grozote, strahovito trpljenje podjarmljenih Zalesčanov, njihov priidušeni srd, upor in zmagonosni odpor, ponovni poraz in ponovna zmaga. Stoletja so se pogrezala v večnost... Končno so se upirajoče roke utrudile in padle do smrti izmučene na drago zemljo, ki so jo branile. Nad dolino so vzrasla siva gradišča, po belih cestah so oblastno dirjali železni konjeniki, a zalesčansko ljudstvo je potrpežljivo robovalo v krvavem potu svojega obraza. In spet se je premenila slika: Boj, boj, vnovič boj... in potem so se od vsepovsod zgrinjale silne množice, napadle in rušile zle gradove, pokončavale svoje mučilce in jih zaslužnjevale. Pod jasno nebo so orile zmagovalne pesmi, plapolale zastave, vihrala bandera...

„In zdaj, zdaj?“

„Zalesčani zmagujejo in se osvobodujejo.“

Gojmir se je globoko oddahnil.

„In ostanemo li svobodni?“ je vprašal boječe.

Velesova lica je preletela senca velike žalosti.

„O da... ostali bi svobodni... če bi ostali složni in edini...“

„Ali,“ je začel deček, toda preplašen umolknil, ko je videl na božanskem obličju veliko resnobo, podobno veličanstveni jezi.

„Vse drugo,“ je povzel Veles po kratkem premolku, „ti mora ostati prikrito! Vedi, sinko, da niti nesmrtnim bogovom skrivnosti polna Usoda ne razkrije vsega; in če jim razkrije, jim brani, da bi razodeli skrivnost drugim. Temna so njena pota in neizmerna je veličina njenih ukrepov...“

(Se nadaljuje)

Dr. Ivan Stopar

Grajske stavbe v Šaleški dolini

Grad je bil takrat še vedno krški in tako ga je krški škof Lovrenc že naslednje leto podelil v Vitanju Frideriku Žovneškemu.

1353 so celjski grofje oddali Šalek v zajem Niklasu Kienbergerju, 1371 pa Mertu (Martinu) Rifniškemu. Grad se takrat omenja kot *vest Schalek*. Mertove hčere so ga 1428 prodale Šobriškim, katerih dediči (Perneški, Racknitzerji, Kainacherji in Lambergerji) so še 1516 v posesti gradu. 1561 so ga posedovali hkrati kar

štirje lastniki, 1575 pa se v šoštanskem urbarju omenja kot njegov lastnik Erazem Raumschüssel; podelil mu ga je bil deželni knez, ki je nasledil celjsko dediščino. Raumschüssli so posedovali grad do 1664, ko ga je Marjeta Raumschüssel, roj. baronica pl. Buchheim prodala svojemu bratrancu Otonu baronu pl. Teufenbachu. Za časa Raumschüsslov so grad oplenili uporni kmetje, pol stoletja pozneje pa ga je prizadel požar. 10. 1. 1676 je zidarski

mojster Primož Pšerničnik (Pschernitschnikh) iz Šoštanja kot uradni zastopnik dežele ocelni škodo na 2866 fl. Popravljeni grad je po smrti Otona Teufenbacha 1695 posedoval Ferdinand Leopold baron pl. Teufenbach, ki se kot lastnik omenja 1708. 1722 je bil Šalek v rokah baronov Mauenburgov, 1732 pa ga že poseduje Johann Jožef baron pl. Gabelkhoven, lastnik gradu Turn pri Velenju, ki je obe gosposčini združil. Lastniki obeh gradov so poslej isti. O. 1770 je v Šalek udarila strela, nakar je že drugič pogorel. Ogenj so opazili šele, ko je pogorela že vsa s škodlami krita streha. Poslej je Šalek ostal razvalina, kakor ga kažejo upodobitve 19. stoletja.

Podoba nekdanjega gradu nam je ohranil Vischerjev bakrorez. Okoli močnega stolpastega jedra so strnjena stanovanjska poslopja s kapele, ki jo označuje nadstrešni stolpič. Onstran mostovža, ki drži prek grajskega jarka, je predgradje s tremi gospodarskimi poslopji. V današnji razvalini se je od gradu praktično ohranil le še stolp, ki je v tlorisu trikotne oblike in ki še sega do višine petih etaž. Stolp

ima na obeh najbolj izpostavljenih straneh nad obrambnim jarkom do 2,50 m debele stene, ki se šele tik pod vrhom stanjšajo tako, da oblikujejo pohodno površino — z nje je bilo mogoče prek lin obvladovati dostope do gradu. Stolp je bil že od kraja povezan tudi s palasom in to v vseh etažah, razen v vrhnji, ki se je prosto vzdigovala iznad streh obodnih grajskih stavb. V njegovih stenah so ohranjene številne avtentične okenske in vratne odprtine, žal pa so prav najstarejše med njimi na palačijevi strani zaenkrat stilno nedoločljive. Njihovi okviri so iz lehnjaka, ki ga je čas tako obrabil, da profili od daleč niso razpoznavni. Še dobro pa so v vrhnjih nadstropjih stolpa ohranjeni klesani ogelniki, ki skupaj z nepravilno zidavo, ki kaže le lahno željo po plastenju, priča, da je grad nastal šele v gotski dobi — torej v 2. pol. 13. stoletja, kamor smo ga datirali tudi na temelju ohranjenih virov. Pri tem kajpak ni ves iz enega liva ampak rezultat številnih prezidav in predvsem dozidav. V svoji prvotni podobi je brščas obsegal samo stolp z notranjim dvoriščem in palasom.

Šalek na Vischerjevi upodobitvi okrog l. 1680

Šalek, osrednji grajski stolp

S slovesnosti v Paški vasi

Gasilsko društvo Paška vas

Proslavili pomemben jubilej

Preteklo nedeljo je bilo v Paški vasi nadvse slovesno. Tamkajšnje gasilsko društvo je slavilo 60-letnico delovanja.

Ob tej priložnosti so pripravili bogat kulturni program. Ob 14. uri je krenila skozi vas parada gasilskih enot sosednjih društev, v sprevedu pa so sodelovali tudi člani folklorne skupine iz Šmartnega ob Paki ter godba na pihala Zarje Šoštanj. Program so popestrili še recitatorji in moški pevski zbor Šmartnega ob Paki.

Na slavnostni prireditvi pred gasilskim domom je najprej spregovoril predsednik gasilskega društva Paška vas, Rudi Ježovnik in zbrane seznanil z razvojem ter delom društva, ki je bilo nadvse plodno in ustvarjalno, saj jim je uspelo kupiti potrebno opremo ter opraviti nekatera obnovitvena dela pri gasilskem domu. Največja pridobitev za žlane gasilskega društva Paška vas pa je gotovo nov gasilski dom, ki ga bodo predali svojemu namenu predvidoma prihodnje leto.

Na svečanosti ob 60. letnici delovanja je predstavnik občinske gasilske zveze Jože Hudales izročil predsedniku društva za dolgoletno in poštovnovalno delo republiško priznanje druge stopnje, samoupravna skupnost za varstvo pred požari občine Velenje pa jim je podelila motorno brizgalno in deset delovnih oblek. Mnoge žlane so za dolgoletno in poštovnovalno delo nagradili z občinskimi priznanji druge stopnje ter zlato, srebrno in bronasto plaketo. Za dolgoletno in vsestransko pomoč je gasilsko društvo Šoštanj podelilo gasilec Paške vasi še posebno priznanje.

Pokrovitelj slovesnosti ob 60. letnici obstoja gasilskega društva Paška vas je bil tozdr gradbeni elementi tovarne gospodinjke opreme Gorenje.

Tatjana Kelenc

RUDARSKI ŠOLSKI CENTER

VELENJE

neomejena subsidiarna odgovornost
JUGOSLAVIJA
63320 Velenje, Prežihova 3. telefon: 850-422

Kadrovsko — socialni center

Na podlagi določil 22. čl. TZDR (Ur. list SRS št. 24/) določil pravilnika o delovnih razmerjih TOZD Serijska proizvodnja ter sklepa komisije za medsebojna delovna razmerja TOZD Serijska proizvodnja z dne 13. avgusta 1980

OGLAŠAMO

potrebe po:

1. STROJNIH TEHNIKI za opravljanje del v konstrukciji

Pogoji:
končana srednja šola strojne smeri in
— najmanj 2 leti delovnih izkušenj

2. PROJEKTANTU

Pogoji:
— dipl. inž. strojništva ter eno leto delovnih izkušenj
— inženir strojništva ter 3 leta delovnih izkušenj pri opravljanju podobnih del
— aktivno znanje enega tujega jezika

3. VZDRŽEVALCU ORODIJ I.
(2 potrebi)

Pogoji:
— KV orodjar in — 3 leta delovnih izkušenj
Delo se združuje za nedoločen čas. Osební dohodek je v skladu s pravilnikom o delitvi sredstev za osebne dohodeke v TOZD Serijska proizvodnja. Projektantu bomo nudili tudi stanovanje.

Kandidati, ki izpolnjujejo pogoje, naj naslove pismene vloge z dokazili o izobrazbi na naslov: Rudarski šolski center Velenje, Prežihova 3. Objava velja do zasedbe.

Kršili javni red in mir

Dne 13. avgusta 1980 sta prišla v inšpicijsko restavracijo v Velenju močno vinjena M. D. in J. M. Od ureznega oseba sta zahtevala alkoholne pijače. Ker le teh nista dobila, sta začela razbijati in izstreliti k pretepu še ostale goste. Dejanje so morali preprečiti delavci milice, ki so ju na postaji pridržali do istreznitve. Za storjeno dejanje pa se bosta morala zagovarjati pred sodnikom za prekrške.

13. avgusta je ob 17. uri in 30. minut prišel v zdravstveni dom v Velenju močno vinjen B. H. Ker ga zdravnik ni mogel takoj pregledati, je prišel vpiti in hotel z zdravnikom tudi fizično obračunati. Opozorila zdravstvenega oseba ni upošteval, zato so morali posredovati delavci milice. Kršitelja pa bodo prijavili sodniku za prekrške.

V hotel Paka je prišel 14. avgusta okoli 20. ure močno vinjen Š. D. Zahteval je alkoholne pijače. Vendar teh ni dobil. Začel je razbijati steklenino, nenazadnje se je lotil še opreme lokala. Kršitelja so morali odstraniti delavci milice in ga zadržali na postaji do istreznitve. Zagovarjati se bo moral še pred sodnikom za prekrške.

Dne, 14. avgusta ob 16. uri sta prišla v prostor družbene prehrane Vegrada v Velenju močno vinjena K. Z. in B. S. Zaradi vinjenosti sta izživala k pretepu delavce, razbijali pa sta pričela še steklenino. Dejanje so jima morali preprečiti delavci milice. Kršitelja javnega reda in miru pa se bosta morala zagovarjati pred sodnikom.

koledar

Petek, 22. avgusta — Marija
Sobota, 23. avgusta — Rozalija
Nedelja, 24. avgusta — Jernej
Ponedeljek, 25. avgusta — Ludvik
Torek, 26. avgusta — Aleksander
Sreda, 27. avgusta — Monika
Četrtek, 28. avgusta — Avguštin

dežurstva

ZDRAVNIK V ZDRAVSTVENI POSTAJI ŠOŠTANJ

Od 22. do 24. 8. — dr. Valter Pirtovšek
25. in 26. 8. — dr. Peter Lazar
27. in 28. 8. — dr. Valter Pirtovšek

ZOBOZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENEM DOMU VELENJE

Od 8. do 12. ure v zobni ambulanti SŠZD Velenje
23. in 24. 8. — v pripravljenosti na domu dr. Herbert Košič. Prešernova 9 b, Velenje

VETERINARJI V VETERINARSKI POSTAJI VELENJE — SEDEŽ ŠOŠTANJ

Od 22. do 28. 8. — Ivo Zagožen, dipl. vet., Velenje, Vrnjačke banje 7, telefon 852—381.

mali oglasi

SPREJMEM NEKAJ UČENCEV na stanovanje v Velenju, Stara vas. Naslov v uredništvu.
PRODAM dobro ohranjeno sedežno garnituro RIVA, (trosed, 2 fotelja in klubska miza) Dolinar, Tomšičeva 25, Velenje.

PRODAMO enodružinsko, visokopritlično hišo, z lepim sadnim vrtom, telefonom, centralno ogrevano. Informacije in ogled po predhodnem telefonskem dogovoru. Cena po uradnem cenilcu. Žalec, Partizanska 42, telefon 710—389.

V SLOVENJ GRADCU prodam večjo, sodobno družinsko hišo, v bližini centra, uporabno tudi za obrtnike, turizem ali predstavništvo. Tichy — Sejmiška 18. Telefon (062) 841—354.

NOV PIANINO, znamke BE-LARUS prodam. Možno plačilo s kreditom. Informacije po telefonu 852—579 od 7—8 ure jutraj.
PRODAM avto NSU—1200 C, letnik 1971. Cena po dogovoru. Informacije po telefonu 851—301, dopoldne.

V VELENJU ali bližnji okolici Velenja kupim garažo. Peter Bezjak, Kersnikova 7, Velenje.

IŠČEM manjše stanovanje, ali sobo s kuhinjo na področju Šoštanja. Naslov v uredništvu.

MLAD SLOVENSKI ZAKONSKI PAR išče sobo v Velenju ali bližnji okolici. Plačilo tudi za leto vnaprej. Naslov v uredništvu.

ZAHVALA

Mag. sci. dr. med. Jožetu Križniču in osebju zdravilišča Topolšica hvala za prijetno počutje ter uspešno zdravljenje. Hvaležni pacienti.

V Velenju ali bližnji okolici vzamemo v najem 1 — sobno stanovanje ali garsonjero. Ponudbe pošljite na naslov: GIP »VEGRAD« Velenje, Prešernova 9, Splošna služba.

gibanje prebivalstva

MATIČNI URAD VELENJE

Poroki:

Karel Blažič, roj. 1953, delavec iz Velenja, Koroška 2 in Ana Kljajič, roj. 1956, delavka iz Velenja, Koroška 2; Stojan Knez, roj. 1959, elektrotehnik iz Bevc in Milena Ribič, roj. 1959, prodajalka iz Trnave.

Smrt:
Franc Pirmanšek, upokojenec iz Velenja, Ljubljanska 13/a, roj. 1906.

kino

REDNI KINO VELENJE

22. 8. petek ob 18. in 20. uri
KING KONG — ameriški avanturistični; režija: John Guillermin; igrata: Geissica Lendj, Jeff Bridges

23. 8. — sobota ob 18. in 20. uri
IZPOVEDI ČISTILCA OKEN — angleška komedija; režija: Val Guest; igrata: Robin Askwith, Anthony Booth

24. 8. — nedelja ob 18. in 20. uri
IZPOVEDI ČISTILCA OKEN — angleška komedija

25. 8. — ponedeljek ob 18. in 20. uri
SUŽENJSKI BLUS — ameriški; režija: Richard Heffron; igrata: Peter Fonda, Susan Sent Gemes

26. 8. — torek ob 18. in 20. uri
DOMINIQUE — DUH, KI UBLJA — ameriška grozljivka; režija: Michael Anderson; igrata: Cliff Robertson, Jean Simmons

27. 8. — sreda ob 18. in 20. uri
DOMINIQUE — DUH, KI UBLJA — ameriška grozljivka

28. 8. — četrtek ob 18. in 20. uri
SUMLJIVA LJUBEZEN — francoska kriminalka; režija: Andre Cayatte; igrata: Annie Girardot, Bibi Andersson

KINO DOM KULTURE VELENJE

28. 8. četrtek ob 20. uri
UBIJEVANJE A'LA CARTE — ameriška krimi-komedija; režija: Ted Kotcheff; igrata: George Segal, Jacqueline Bisset

KINO ŠOŠTANJ

23. 8. — sobota ob 19.30
SUŽENJSKI BLUS — ameriški

24. 8. — nedelja ob 17.30 in 19.30
KING KONG — ameriški avanturistični

ponedeljek ob 19.30
IZPOVEDI ČISTILCA OKEN — angleška komedija

27. 8. sreda ob 19.30
SUMLJIVA LJUBEZEN — francoska kriminalka

KINO ŠMARTNO OB PAKI

22. 8. — petek ob 20. uri
STOPNIC — angleški triler; režija: Don Sharp; igrata: Robert Powell, Eric Porter

26. 8. — torek ob 20. uri
IZPOVEDI ČISTILCA OKEN — angleška komedija

DEŽURNA TRGOVINA V OBČINI VELENJE OB SOBOTAH

Od 1. do 31. avgusta 1980, vsako soboto, od 15. do 19. ure:
ŠPECERIJA, Kajuhova 9, ŠOŠTANJ

DO »ERA« VELENJE TOK KMETIJSTVO ŠOŠTANJ

Šoštanj, Trg svobode 12

razpisuje v šolskem letu 1980/1981 po sklepu UO

1 štipendijo

na srednji kmetijski šoli — živinorejsko poljedelska smer.

Kandidati naj oddajo vloge na obrazcu DZ 1,65 najpozneje do 1. septembra 1980 na TOK Kmetijstvo Šoštanj. Vlogi je potrebno priložiti zadnje šolsko spričevalo in potrdilo o vpisu.

ZGORNJESAVINJSKA KMETIJSKA ZADRUGA MOZIRJE

OBVEŠČA

da bo po ugodni ceni

razprodajali ŽIVE KOKOŠI

od 23. avgusta 1980 dalje pri sledečih kooperantih

PRISLAN Ana, Radmirje 7, Ljubno ob Savinji;
HREN Franc, Lačja vas 5, Nazarje
SLAPNIK Mirko, Volog 8, Šmartno ob Dreti
Kokoši so srednje težke, rjave, primerne za zakol ali za nadaljnjo rejo. Razprodajali bodo ves dan v navedenem roku. Vse informacije dobite po telefonu (063) 830—045, 830—010.

gorenjetgo

Tovarna gospodinjke opreme, n. sol. o., Velenje
DELAJSKI SVET TOZD PRALNA TEHNIKA, n. sol. o., Velenje

razpisuje

prosta dela in naloge individualnega poslovnega organa

VODJA TOZD PRALNA TEHNIKA

Za vodjo TOZD je lahko imenovan, kdor izpolnjuje pogoje:

— da je državljan SFRJ in izpolnjuje splošne pogoje, določene z zakoni, samoupravnimi sporazumi in družbenimi dogovori;

— da je moralno in politično neoporečen;

— da njegovo dosedanje delo zagotavlja, da bodo doseženi sprejeti cilji TOZD kot celote ob načelu solidarnosti in vzajemnosti;

— da ima srednjo ali višjo izobrazbo;

— da ima 5 let delovnih izkušenj na vodstvenih-odgovornih delih in nalogah.

Izbrani kandidat bo imenovan za dobo 4 let.

Kandidati naj pošljejo pismene prijave z dokazili o strokovnosti in delovnih izkušnjah v roku 15 dni po objavi razpisa na naslov: **GORENJE TGO VELENJE, Kardovski sektor, 63320 Velenje, z oznako „Razpis del in nalog TOZD Pralna tehnika“.**

O izidu imenovanja bodo kandidati obveščeni v roku 45 dni po zaključku roka za prijavo.

ZAHVALA

Ob nenadni in težki izgubi dragega moža, očeta, deda in praded

Franca Pirmanška

iz Velenja

se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom, prijateljem, znanec in sosedom za izražena sožalja, darovano cvetje in vence ter vsem, ki ste ga pospremili v tolikšnem številu na njegovi zadnji poti.

Zahvaljujem se duhovniku in govornikom za izrečene besede.

Hvala pevcem za ganljivo zapete pesmi in rudarski godbi. Hvala vsem, ki ste ga imeli radi in sočustvovali z nami.

Žalujoči: žena Cecilija, sinovi Tone, Jože, Vlado in hčerka Rozalija z družinami, vnuki in pravnuki.

ZAHVALA

Ob bridki in nenadomestljivi izgubi naše drage mame in stare mame

Helene Kobolt

iz Šaleka

se iz srca zahvaljujem sosedom, sodelavcem, prijateljem, znancem in sorodnikom, ki so v najhujših trenutkih pomagali, sočustvovali z nami, zasuli njen prerani grob z venci in cvetjem in jo pospremili na njeni zadnji poti.

Ni besede, s katero bi se zahvalili dr. Hribarjevi, ki ji je dolga leta pomagala in ji lajšala njeno težko bolezen.

Iskrena hvala tudi Alojzu Pravalniku za nesebično pomoč.

Hvala tudi zvezi borcev, gasilec, pevec, govornikom ter duhovniku za opravljen obred.

Žalujoči: hčeri Albina in Marija z družinami ter sinovi Franc, Anton, Ludvik in Ivan z družinami.

Ob dnevu graničarjev

Slovesno v Logarski dolini

Resnično izjemno slovesno je bilo prejšnji petek v Logarski dolini. V čudovito urejeni karavli Savinjski partizan je bila namreč osrednja republiška slovesnost ob Dnevu graničarjev. Postojanka in njeno okolje pa nista bila tako urejena le za to priložnost, saj so vojaki v Logarski dolini zanj zvedeli šele pred nedavnim. Zagotovo je torej tudi to slavlje ponovno priznanje vojakom enote Veliborja Lukoviča za izjemne dosežke, ki so jih v zadnjem času

dosegli na vseh področjih svojega dela in življenja.

Petkove slovesnosti so se udeležili številni domačini iz Logarske doline, Matkovega kota, Podolšave in Solčave, predstavniki družbeno-političnega življenja mozirske in sosednjih občin, celjske regije in republike ter številni vojaki in starešine JLA. Vsi skupaj so v svoji sredi najtopleje pozdravili prvega komandanta slovenskih partizanov, narodnega heroja in člana sveta federacije Franca Leskoška-Luko in

članico sveta federacije Pepco Kardelj, ki so jima pionirji podarili šopke cvetja in jima z njimi zaželeli najlepšo dobrodošlico v imenu vojakov in solčavske krajevnosti. Poleg njiju so se slovesnosti udeležili še član predsedstva CK ZKJ Andrej Marinc, predsednik republiškega sveta zveze sindikatov Slovenije Vinko Hafner in drugi gostje.

Na začetku slovesnosti je komandir karavle Velibor Luković predal raport namestniku komandanta ljub-

ljanskega armadnega področja, generalmajorju Iliji Raškoviću, vsi udeleženci so se z minuto molka poklonili spominu pokojnega tovariša Tita, udeleženci letošnjega spominskega pohoda po vseh obmejnih postojankah Slovenije, namenili so ga spominu velikega misleca Edvarda Kardelja, pa so k spominskemu obeležju in sliki predsednika Tita položili šopke cvetja, nabranega na svoji dolgi poti. Zatem so vojaki poslušali čestitki načelnika generalštaba JLA, admirala Branka Mamule in komandanta ljubljanskega armadnega področja generalpolkovnika Franca Tavčarja-Roka, ki sta jih ob prazniku namenila pripadnikom obmejnih enot JLA.

Priložnostni govor je prebral polkovnik Silvo Banovec, potem pa so podelili nekatera priznanja. Generalmajor Ilija Rašković je v imenu komandanta LJAQ Franca Tavčarja-Roka podelil posebno priznanje krajevni skupnosti Solčava za izjemno sodelovanje z vojniki v Logarski dolini in na Strelčevem vrhu ter vojakom postojanke Savinjski partizan za njihove izjemne dosežke. Vojakom je posebno nagrado podelil tudi predsednik skupščine občine Mozirje Hinko Čop. Na koncu slovesnosti je komandir karavle Velibor Lu-

Generalmajor Ilija Rašković izroča Veliborju Lukoviću priznanje komandanta Ljubljanskega armadnega področja.

ković v imenu vojakov in vseh ostalih udeležencev prebral pozdravno brzojavko Predsedstvu Jugoslavije. V kulturnem programu so sodelovali vojaki, mladinci, občinska delavska godba in mozirski mešani pevski

zbor. Po končani slovesnosti so si gostje ogledali karavlo in se kasneje skupaj z vojniki in številnimi domačini zadržali na tovariškem srečanju ob partizanskem golažu in vojaškem pasulju.

Janez Plesnik

V Logarski dolini so se v petek zbrali številni visoki gostje, vojaki in starešine ter domačini

Vinko Hafner v lesni industriji Gorenje — Glin

Malo lesa in neskladje cen

15. avgusta je mozirsko občino obiskal predsednik republiškega sveta zveze sindikatov Slovenije Vinko Hafner s sodelavci. Z gostitelji se je najprej sestel na razširjeni seji občinskega sveta ZSS Mozirje in se z njimi izčrpnogovoril o trenutnih razmerah v gospodarstvu ter o dosežkih na področju ustavitve gospodarskih tokov.

Zatem je Vinko Hafner obiskal še organizacijo združenega dela Lesna industrija Gorenje — Glin Nazarje, v kateri bodo letos proslavili 80-letnico lesne industrije v Gornji Savinjski dolini. Predsednik republiškega sveta se je v razgovoru s predstavniki kolektiva najprej pozanimal za vsebino in potek razprav o polletnih rezultatih gospodarjenja, kasneje pa so se udeleženci razgovora zaustavili pri nekaterih perečih problemih, s katerimi se srečujejo pri svojem vsakdanjem delu nazarski lesarji.

Dejstvo namreč je, da v lesni industriji Gorenje — Glin poslujejo dokaj dobro in bodo svoje uspehe z nekaterimi pomembnimi naložbami, sem sodita nova žagalnica za drobno oblovinno in predvsem nova tovarna za oplemenitenje in predelavo ivernih plošč, še izboljšali. Dejstvo pa je tudi, da s tem nekaterih perečih problemov ne bodo uspeli razrešiti. Na prvo mesto so postavili težave pri preskrbi z lesno surovino. Kljub izdatnim površinam gozdov v mozirski občini potreb domače predelovalne industrije ne morejo pokrivati. Vzrokov zato je več. Kar dve tretjini gozdov je namreč v zasebni lasti, na pomanjkanje lesa pa poleg tega v veliki meri vplivajo nedorečenosti na področju lesne obrti, predvsem pa velik obseg nedovoljene trgovine z lesom.

Gostitelji so Vinka Hafnerja seznanili z dosedanjimi in bodočimi ukrepi na tem področju. Primanjkljaj so doslej delno pokrivali z uvozom, poslej pa bodo morali poiskati zadostne količine lesa v domačem okolju.

Pereč problem, ki mu sami tudi niso kos, je neusklajenost na področju cen, ki je najočitnejša v proizvodnji ivernih plošč. To neskladje je v največji meri krivo zato, da temeljna organizacija Iverna že vseh šest let posluje z izgubo. Tudi v letošnjem polletju primanjkljaj presega 3,5 milijona

dinarjev, na to pa je precej vplival še napredvideni izpad proizvodnje, ki ga do konca leta ne bodo zmogli odpraviti. V tej temeljni organizaciji si veliko obetajo od nove tovarne za oplemenitenje in predelavo ivernih plošč, v kateri je poskusna proizvodnja že stekla in računajo, da bodo uspeli nadomestiti primanjkljaj iz proizvodnje ivernih plošč, največjih problemov pa s tem seveda ne bodo dopravili.

Dejstvo je, da je razvoj Gornje Savinjske doline v precejšnji meri odvisen prav od razvoja Lesne industrije Gorenje — Glin, zato so v tej delovni organizaciji temu primerno prilagodili tudi svoje načrtovanje. Upoštevajoč vse omenjene in druge težave proizvodnih zmogljivosti v prihodnje ne bodo bistveno razširili. Skušali bodo poiskati kar največ notranjih rezerv ter skupaj s posodabljanjem proizvodnje tako doseči boljše delovne uspehe. Predvsem želijo dvigniti raven predelave lesne surovine, svoje delo prilagoditi potrebam pohištvene proizvodnje in na podlagi tega povečati izvoz.

Janez Plesnik

Mozirje

Manifestativni pohod

V počastitev praznika občine Mozirje bosta občinska konferenca zveze rezervnih vojaških starešin in občinska strelska zveza Mozirje v sodelovanju z občinskim odborom ZRB NOV in občinsko konferenco ZSMS Mozirje pripravila v nedeljo, 7. septembra manifestativni pohod. Udeležence pohoda bo pot vodila mimo Savinjskega gaja in spomenika padlih kurirjev, ob bregovih reke Savinje do Nazarij, kjer bo pred kulturnim domom karjša slovesnost. Od tam dalje pa proti občinskemu strelšču, na katerem bo strelsko tekmovanje z malokalibrsko puško in zaključna slovesnost.

Pohod se bo pričel ob 7. uri pred osnovno šolo v Mozirju.

Tone Modrijančič

Šport, telesna kultura, rekreacija

Na začetku zмага

Težko, vendar zaslužno

V prvem kolu novega nogometnega prvenstva so nogometaši Rudarja premagali na domačem igrišču, novince v ligi Jedinstvo iz Brčkega z rezultatom 1:0. Strelec zadetka je bil Miljković štiri minute pred koncem srečanja.

Bojazen pred srečanjem, da bodo domači igralci težko strli odpor gostov, je bila povsem na mestu, saj so se igralci Jedinstva predstavili kot izkušena drugoligaška ekipa, ki je v Velenje prišla z željo, da se vrne domov neporažena. Čeprav so bili domači igralci ves čas boljši nasprotnik, je treba reči, da so se nogometaši Jedinstva spretno branili in nekajkrat tudi zelo nevarno ogrozili domačo mrežo, vendar je bil tokrat na голу zelo razpoložen Purač, ki se je izkazal zlasti v 62. minuti, ko je bil branilec gostov Kartal sam pred njim, vendar je Purač njegovo žogo ubranil. Dolg aplavz je požel tudi v zadnji minuti, ko je prav tako z izrednim skokom odšel točki.

Domačim igralcem ne moremo očitati nebornosti. Resnično, borili so se vseh devetdeset minut, vendar se tudi letos ponavlja stara bolezen, da ne znajo akcije izpeljati do konca. Na nedeljskem srečanju so si jih

veliko ustvarili, toda samo do zadnjega udarca na nasprotnik v gol. Takrat pa jim zmanjka moči, ali je temu kriva nespretnost, morda premajhna zbranost. Sicer pa zмага je zmagala, čeprav z najmanjšo razliko, in ker je bila dosežena na začetku, je pričakovati, da bo v naslednjih kolih boljše oziroma, da bomo videli več izkoriščenih priložnosti.

Igralci Rudarja so sicer zatresli nasprotnikovo mrežo dvakrat, prvič v 58. minuti, ko je Trninič na Raukovičevu podajo premagal dobrega vratarja gostov Pejiča, vendar je glavni sodnik Momič iz Rumenice razveljavil zadetek na posredovanje stranskega sodnika. Ta je ocenil, da je bil Trninič v nedovoljenem položaju. Domači igralci so v trenutku obkrožili stranskega sodnika, vendar so kmalu spoznali, da je pač sodnikova odločitev dokončna. Pri tem prepričanju sodnika v njegovo zmoto sicer ni bilo nobene kazni, vendar pa se morajo igralci zavedati, da si tako najlažje zaslužijo kartone. Za prvo prvenstveno srečanje je treba pohvaliti tudi gledalce glede bodrenja, žal pa tudi tokrat ni šlo brez uvoženih petard.

V nedeljo gostujejo nogometaši Rudarja v Bugojnem. S. Vovk

Nogometaši Rudarja so uspešno začeli novo nogometno prvenstvo. Toda v naslednjih petih kolih bodo pred težko preizkušnjo, saj jih čakajo sami nevarni nasprotniki, in to Iskra, Celik, Proleter, Dinamo ter v šestem kolu v štajerskem derbiju Maribor

Republiško prvenstvo v atletiki

Državni rekord Makovška

V soboto ter nedeljo pretekli teden je bilo v Celju člansko republiško prvenstvo v atletiki, na katerem pa se slovenski atleti niso preveč izkazali, saj so dosegli le poprečne rezultate.

Bogdan Makovšek, državni rekorder

Največ posamičnih naslovov so osvojili atleti ljubljanske Olimpije — devet, Gorica in Klavdivar po osem, Maribor pet, Novo mesto in Velenje po dva ter Ljubljana in Triglav po enega. Med velenjskimi atleti je bil najboljši Bogdan Makovšek, ki je v hoji na 20 km dosegel nov državni mladinski rekord, sicer pa je osvojil drugo mesto. Uvrstitve drugih velenjskih atletov so bile naslednje. Jugova je bila prva na 100 m ovire, prav tako Svet v teku na

10.000 metrov. Drugo mesto s osvojitvijo Popetru na 800 m Milavžina na 5000 m in 1500 m, Samu na 10.000 m, Anič v teku na 3000 m z ovirami in dekleta v štafeti 4 x 400 m. Tretja mesta pa so osvojili Režek v skoku v daljino in troskoku, Lazič na 800 m, Popetru na 1500 m, in ženske 4 x 100 m.

o o o

V Splitu pa bo jutri in v nedeljo državno prvenstvo, katerega se bo udeležilo tudi osem velenjskih atletov in to Jugova ter Pečovnikova med ženskami, med atleti pa Samu, Popetru, Režek, Lazič, Miklavžina in Anič.

Trim

35 kilometrov s kolesi

Mladi iz osnovne organizacije delovne skupnosti skupnih služb bodo skupaj s službo za rekreacijo Gorenja v nedeljo, 24. avgusta organizirali za delavce Gorenja in njihove družinske člane množično trim kolesarjenje. Seveda pa vabijo tudi druge občane, da se udeležijo te njihove množične akcije. Proga bo dolga 35 km in bo vodila iz Velenja na Polzelo, skozi Šmartno ob Paki in nazaj v Velenje. Vsi udeleženci morajo priti na cilj med 8. in 9. uro, kolesarjenje pa bodo zaključili ob 12. uri. V Velenju bo start pred avtobusno postajo in pred tovarno Gorenje. Vendar pa vsem udeležencem ne bo treba startati na tem mestu, saj so pripravili še dve startni mesti in to na Polzeli (pred gostilno Mirostan) in v vasi Gorenje pred Keramiko.

Vsi, ki bodo uspešno opravili oziroma zmogli prevoziti 35 km, bodo prejeli značko, družine pa še posebno priznanje. Nagradili bodo tudi najmlajšega in najstarejšega udeleženca. Ker je proga razmeroma dolga in poteka po prometnih cestah, organizatorji že sedaj opozarjajo udeležence akcije na previdno vožnjo. Pred začetkom pa bodo pregledali tudi kolesa. Poskrbeli bodo še za zdravstveno službo ob poti.

Organizatorji pričakujejo, da se bo njihovega trim kolesarjenja udeležilo veliko delavcev Gorenja ter drugih občanov, ki bodo lahko tako preizkusili, koliko moči imajo na tako dolgi progi.